

**DE VLAAMSE MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE
EN TOERISME**

VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

1. Algemene toelichting

De wijzigingen in Vlarema betreffen wijzigingen van of aanvullingen op:

- Hoofdstuk 1, Algemene bepalingen
- Hoofdstuk 2, Afbakening van de afvalfase
  - Afdeling 2.3. – Specifieke criteria
  - Afdeling 2.4. – Grondstofverklaring
  - Afdeling 2.6. – Materialen waarvoor geen Europese criteria en geen specifieke criteria bestaan
- Hoofdstuk 3, Uitgebreide producentenverantwoordelijkheid
  - Afdeling 3.2. – Aanvaardingsplicht
  - Afdeling 3.4. – Afvalstofspectifieke bepalingen
- Hoofdstuk 4, Algemene bepalingen over het beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen
  - Afdeling 4.1. – Indeling van afvalstoffen
  - Afdeling 4.3. – Afzonderlijke inzameling van afvalstoffen
- Hoofdstuk 5, Bepalingen over het beheer van specifieke materiaalkringlopen en afvalstoffen
  - Afdeling 5.2. – Bepalingen over het beheer van sommige bijzondere afvalstoffen
  - Afdeling 5.3. – Bepalingen over het beheer van specifieke materialen die geen afvalstoffen zijn
  - Afdeling 5.4. – Bepalingen over het beheer van asbesthoudende materialen
  - Afdeling 5.5. – Bepalingen over het beheer van bedrijfsrestafval
- Hoofdstuk 6, Inzamelen en vervoeren van afvalstoffen
  - Afdeling 6.1. – Vervoeren en inzamelen van en handelen en makelen in afvalstoffen
  - Afdeling 6.2. – Invoer en uitvoer van afvalstoffen
- Hoofdstuk 7, Registreren en rapporteren van afvalstoffen- en materiaalgegevens

- Afdeling 7.1. – Algemene bepalingen
- Afdeling 7.2. – Registers van afvalstoffen en materialen
- Afdeling 7.3. - Gegevens over de productie van afvalstoffen en materialen
- Afdeling 7.4. - Gegevens over de verwerking van afval en het gebruik van grondstoffen
- Hoofdstuk 8, Monsterneming en analyse van afvalstoffen en andere materialen die overeenkomstig hoofdstuk 2 in aanmerking komen voor gebruik als grondstoffen
- Bijlagen

Dit besluit voorziet eveneens in de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn (EU) 2019/904 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu.

Met voorliggend ontwerpbesluit voorzien we maatregelen die bijdragen tot:

- afvalpreventie en vermindering van zwerfvuil
- een betere gescheiden inzameling van afvalstoffen met oog op hun recyclage
- een kwaliteitsvolle toepassing van afvalstoffen als gerecycleerd materiaal
- een veilige verwerking van afvalstoffen
- een optimalisatie van de asbestinventarisatie
- een grotere afzetmarkt voor en circulair gebruik van gerecycleerd materiaal en
- een betere inzameling van data over afvalstoffenproductie, -inzameling en -verwerking.

Afvalpreventie en vermindering van zwerfvuil

De Europese richtlijn betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu, kortweg SUP-richtlijn, verplicht lidstaten maatregelen te nemen om de consumptie te verminderen van een aantal eenmalige kunststofproducten. De SUP-richtlijn legt een daling op (tussen 2022 en 2026) in het gebruik van eenmalige plastic bekertjes en eenmalige plastic verpakkingen van voeding voor consumptie ter plaatse en om mee te nemen. Daarnaast hebben de producenten, de distributie en de Vlaamse en lokale overheden in 2021 in een charter zwerfvuil bijkomende engagementen afgesproken in de strijd tegen zwerfvuil. Voorliggend ontwerpbesluit bevat voorstellen die tegemoetkomen aan deze verplichtingen en engagementen.

Wie producten verkoopt of aanbiedt die gemakkelijk aanleiding geven tot zwerfvuil (tabaksproducten, voedingsmiddelen of dranken), krijgt de verplichting zijn terrein net te houden, en op het eigen terrein (terras, parking ...) enerzijds in te staan voor een correcte inzameling van het afval dat hieruit ontstaat en anderzijds het ontstane zwerfvuil op te ruimen.

De regelgeving voor het gebruik van herbruikbaar cateringmateriaal op evenementen wordt verduidelijkt en aangescherpt zodat ze bijdraagt tot een effectieve vermindering van het gebruik van eenmalige drankreceptiënten. Als antwoord op deze doelstelling uit de SUP richtlijn verbiedt de federale overheid in een KB het op de markt brengen van eenmalige kunststof drinkbekers, uitgezonderd van kartonnen drinkbekers met coating met ingang vanaf 17 januari 2023.

Een verbod op het ene wegwerpmateriaal mag echter geen aanleiding geeft tot een verschuiving naar andere wegwerpverpakkingen. We willen dus vermijden dat dit verbod leidt tot een verschuiving van eenmalige plastic bekertjes naar andere wegwerpdrankverpakkingen. Volgens de verwerkingshiërarchie, ook gekend als de ladder

van Lansink, is het vermijden en hergebruiken van grondstoffen op milieuvlak te verkiezen, pas daarna volgt recyclage. Elke recyclagecyclus gaat namelijk gepaard met een groot verlies aan kostbare materialen. Voor producten met een korte levensduur, zoals drank- en voedselverpakkingen, betekent dit een groot gecumuleerd verlies aan grondstoffen. Herbruikbaar cateringmateriaal blijkt uit onderzoek (OVAM, 2020; CE Delft, 2020; Zero Waste Europe, 2020; United Nations Environment Programme, 2021) altijd de beste optie, op voorwaarde dat een voldoende aantal hergebruikscycli gerealiseerd wordt. In de wetgeving kiezen we daarom voor hergebruik met een retoursysteem en een minimaal terugbrengpercentage. Sinds de VLAREMA-maatregel rond cateringmateriaal op evenementen in 2020 hebben we de bekercapaciteit, het wasvolume en de terugbrenglogistiek enorm zien toenemen en professionaliseren. In elke provincie is er momenteel wascapaciteit. We stellen vast dat het aanbod de vraag, die onder andere door wetgeving verzekerd wordt, volgt. Ook blijkt dat op evenementen waar er volledig wordt overgeschakeld op herbruikbare recipiënten, de netheid van het terrein enorm toeneemt, en daar tegenover de totale afvalberg en het zwerfvuil drastisch daalt.

Voor de correcte omzetting van de SUP-richtlijn wordt een aanvaardingsplicht ingevoerd voor kunststof vistuig ter voorkoming van marien zwerfvuil. De verplichtingen uit de SUP-richtlijn omvatten:

- het regelen van een uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor kunststofhoudend vistuigafval, door het instellen van een aanvaardingsplicht. De aanvaardingsplicht voor moet ertoe leiden dat al het kunststofhoudend vistuigafval dat wordt aangeboden, wordt ingezameld. Vanaf 1 januari 2025 geldt een jaarlijks minimum inzamelpercentage voor het recyclen van kunststofhoudend vistuigafval van 25%;
- het monitoren en rapporteren aan de Europese Commissie van de totale hoeveelheden kunststofhoudend vistuig dat in het Vlaams Gewest in handel is gebracht, en van de totale hoeveelheden kunststofhoudend vistuigafval dat door de havenontvangstinstallaties werden ingezameld om zo de doelstellingen te kunnen opvolgen en evalueren;
- het sensibiliseren inzake de effecten van kunststofhoudend vistuig en zwerfafval op het milieu, het stimuleren van het gebruik van duurzame alternatieven, en het stimuleren van hergebruik en optimaal afvalbeheer.

Het bestaande verbod voor fruitstickers wordt aangepast om dit in lijn te brengen met de technologische mogelijkheden om binnen een afzienbare tijd composteerbare stickers te ontwikkelen. In februari 2022 werd een protocol ondertekend door Fresh Trade Belgium, Verbond Belgische Tuinbouwveilingen, Boerenbond, Unizo, Comeos, Vlaco vzw, Belgian Biopackaging en de OVAM met als centrale doelstelling te streven naar stickervrije groenten en fruit. De ondertekenende partijen engageren zich op de volgende thema's:

- op EU niveau actief pleiten voor een Europese aanpak van deze problematiek;
- kennisdeling om het gebruik van stickers te voorkomen, zonder dat dit leidt tot meer gebruik van andere verpakkingsmaterialen.
- samenwerking in onderzoek naar vergistbaarheid van stickers.

Het protocolakkoord is aanvullend aan de wettelijke bepalingen van artikel 5.3.14.1.

Betere gescheiden inzameling met oog op recyclage

Het Vlaamse klimaatplan 2021 – 2030 stelt dat we tegen 2030 50% van het recycleerbaar afval in het huishoudelijk restafval en vergelijkbaar bedrijfsafval uit het restafval moeten

houden. Op 5 november 2021 keurde de Vlaamse regering een visienota goed met extra klimaatmaatregelen. Die scherpen de ambities van het Vlaamse klimaatplan aan. Daarin wordt de ambitie opgedreven om tot 75 % van het nog resterende recycleerbare deel in het restafval effectief te recycleren. Betere gescheiden inzameling aan de bron of een grondige nasortering zijn belangrijke maatregelen om deze doelstellingen te realiseren.

Voor bedrijfsafvalstoffen in het algemeen, komen er duidelijker afspraken over voorwaarden voor de gezamenlijke inzameling van een aantal droge, niet-gevaarlijke recycleerbare fracties (papier- en kartonafval, houtafval, metaalafval, harde kunststoffen en folies) die achteraf worden uitgesorteerd.

Daarnaast worden de inzamelaars van bedrijfsrestafval verplicht de kost die ze doorrekenen aan hun klanten proportioneel te maken met het gewicht van het ingezamelde restafval. Op die manier wordt de afvalstoffenproducent gestimuleerd minder gewicht aan bedrijfsrestafval aan te bieden. Deze actie is ook opgenomen in het ontwerp van uitvoeringsplan voor huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval 2023-2030. Uit de bijhorende ontwerp plan-MER blijkt dat met deze maatregel tot een kwart van de doelstelling richting 30% minder bedrijfsrestafval tegen 2030 kan worden afgelegd.

De reeds in Vlarema 8 doorgevoerde regeling moet de bronsortering bij bedrijven komende jaren sterk verbeteren. Belangrijk is de visuele controle van de inzamelaar op sorteerfouten en de opmaak van non-conformiteiten die ook een meer gerichte handhaving mogelijk maak ter hoogte van de afvalstoffenproducenten. Deze regeling voor de inzameling van bedrijfsrestafval wordt in Vlarema 9 nog lichtjes bijgestuurd. Zo wordt o.a. niet-risicohoudend medisch afval en restafval van schepen uitgesloten van de verplichting om dit aan te bieden in transparante zakken omdat hier geen visuele controle nodig is door de ophaler. Het gebruik van niet-transparante zakken voor gevallen waarin dit wel nodig is, wordt voortaan beschouwd als een non-conformiteit die de inzamelaar moet registreren, net zoals een effectieve sorteerfout bij de klant.

Het gebruik van camerasystemen voor de opmaak van non-conformiteiten wordt mogelijk gemaakt. Er komen signalen uit de sector dat er gewerkt wordt aan automatisering van de visuele controles op basis van camera's en artificiële intelligentie. Dergelijk camera-systeem kan in de toekomst wellicht beter en efficiënter werken dan handmatig controles

Er komen regels met betrekking tot uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor online marktplaatsen. Dit heeft als doel om in het buitenland gelegen producenten, die rechtstreeks verkopen aan consumenten op ons grondgebied, makkelijker te integreren in de bestaande UPV-systemen. Zo ontstaat een gelijk spelveld met producenten die verkopen via fysieke winkels.

Kwaliteitsvolle toepassing van afvalstoffen als gerecycleerd materiaal

Bescherming van milieu en gezondheid moet gegarandeerd zijn wanneer afvalstoffen verwerkt worden of gerecycleerd worden in nieuwe toepassingen.

In de procedure voor de aanvraag van en de controles op grondstofverklaringen voor producten die kunnen ingezet worden als bijproduct of als nieuwe gerecycleerde grondstof, worden extra garanties ingebouwd om hun veilige toepassing te verzekeren. Zo moeten de producenten van materialen waarvoor een grondstofverklaring is aangevraagd, alle

informatie geven waarover zij beschikken over mogelijke bijkomende ongunstige effecten op milieu en gezondheid van de inzet van dat materiaal. De vervanging van een primaire grondstof door een secundaire grondstof mag immers geen bijkomende risico's geven voor milieu en gezondheid. Hierbij is het de bedoeling dat ze niet enkel informatie geven over de genormeerde parameters, maar ook informatie geven over mogelijk zorgwekkende stoffen waarvoor nog geen normering bestaat. Daarbij beperken ze zich wel tot die stoffen die aanwezig kunnen zijn in de reststroom, maar niet in de primaire stroom. Zij moeten de gebruiksvoorwaarden duidelijk communiceren naar de gebruikers van die grondstoffen. Voor grondstoffen met grondstofverklaring die niet eenmalig worden geproduceerd, moet er een kwaliteitsbewaking zijn die de milieukwaliteit van de grondstof garandeert. Een grondstofverklaring kan worden opgeheven als nieuwe wetenschappelijke inzichten opduiken over de milieurisico's.

De regeling voor het gebruik van afvalstoffen als grondstoffen in kunstmatige afdichtingslagen met waterglas op stortplaatsen wordt geschrapt. Deze toepassing is immers achterhaald.

De normen voor gebruik van afvalstoffen in bouwstoffen aangepast en beter afgestemd met de normen voor bouwkundig bodemgebruik van bodemmaterialen in Vlarebo. Het VITO werkte een gemeenschappelijk normenkader uit voor het gebruik van minerale afvalstoffen als bouwstof en voor het bouwkundig bodemgebruik van uitgegraven bodem. Bij de uitwerking van de risicogebaseerde grenswaarden zijn veilige bodem- en grondwaterconcentraties vastgelegd voor een uitgebreide lijst van milieuparameters. Er zijn 2 toepassingsscenario's (al dan niet in contact met grondwater) afgesproken en hetzelfde procesgebaseerd transportmodel voor de verspreiding van de verontreinigingen werd gebruikt. De veilige bodem- en grondwaterconcentraties mogen niet overschreden worden in het evaluatiepunt in de omgeving. Met behulp van het transportmodel en de randvoorwaarden zijn voor alle milieuparameters de risico-gebaseerde grenswaarden afgeleid. Deze risicogebaseerde grenswaarden voor bouwkundige toepassingen zijn bijgevolg volledig op elkaar afgestemd en beschermen het milieu op eenzelfde manier. Na de haalbaarheidsstudie zijn uiteindelijk ontwerpnormen voor alle milieuparameters opgesteld. Er komen dwingende waarden voor 6 bijkomende PAK's waarvoor reeds bodemsaneringsnormen bestaan. De totaalconcentraties van 8 zware metalen voor het gebruik in of als niet-vormgegeven bouwstof worden dwingende waarden. Voor de acceptatie op stortplaatsen (VLAREM II) wordt de uitloogbaarheid genormeerd voor de parameters Sb, Se, Mo, Ba, sulfaat, chloride en fluoride. Deze parameterlijst is gebaseerd op de Europese Beschikking voor aanvaarding van afval op stortplaatsen (2003/33/EG). De afvalstoffen die omwille van verhoogde uitloogbaarheid voor deze bijkomende parameters niet geaccepteerd worden op een stortplaats voor inerte afvalstoffen wensen we ook niet te gebruiken als bouwstof. Het normenkader voor bouwstof werd daarom hiermee uitgebreid. De dwingende uitloogwaarden voor de parameters antimoon, molybdeen, vanadium, kobalt, seleen en tin gelden enkel voor de as van afvalverbranding en de slakken van metallurgie. Voor barium, bromide, chloride, fluoride en sulfaat Ba, sulfaat, chloride en fluoride worden richtwaarden ingevoerd. Overschrijdingen van de richtwaarden zijn toegelaten. Het is de bedoeling om verhoogde uitloogwaarden in kaart te brengen en bepaalde excessen te vermijden. Er wordt rekening gehouden met verbindingen die van nature in primaire grondstoffen aanwezig zijn. In Vlarel worden wijzigingen aangebracht die ervoor zorgen dat de parameterpakketten voor bouwstoffen die gelden voor erkende laboratoria, afgestemd zijn op de normenkaders vastgelegd in Vlarema voor bouwstoffen. Zoals reeds voorzien in Vlarebo, worden er

bepalingen ingeschreven rond het verplicht gebruik van de methoden in het compendium voor monsterneming en analyse (CMA) als referentie voor het uitvoeren van monsterneming, monster conservering en -bewaring, monstervoorbehandeling en analyse en grondstoffen.

Om het duurzaam gebruik van biomassa reststromen als bodemverbeterend middel te garanderen, wordt een verplichting tot opmaak van een informatiefiche ingevoerd. Deze geldt voor afvalstoffen die door biologische verwerking worden omgevormd tot bodemverbeterend middel/meststof. Door de koppeling met het Algemeen Reglement van de Certificering geldt deze verplichting enkel voor afvalstoffen met een hoger risicoprofiel, en niet voor b.v. groenteresten van de voedingsnijverheid, groenafval of gft-afval. De informatiefiche moet ook worden opgesteld voor afvalstoffen die door een afgeleverde grondstofverklaring rechtstreeks mogen worden gebruikt als bodemverbeterend middel/meststof. De minimale onderdelen van de informatiefiche zullen later worden bepaald via MB.

Om het nieuwe concept van boerderijcompostering als samenwerkingsverband tussen landbouwers en natuurbeheerders te operationaliseren zijn aanpassingen nodig aan het Vlarema en Vlarem II. Artikel 3, §5, 3° van het Mestdecreet definieert dit concept. Daarom wordt bijlage 2.2. aangepast zodat de kwaliteit van boerderijcompost uit een samenwerkingsverband kan worden bewaakt en een einde afvalstatus kan verkrijgen.

Er zijn nieuwe normen voorzien die de recyclage van luiers mogelijk maken zonder schade aan milieu en gezondheid.

We leggen einde-afvalcriteria vast voor de inzet van opgewerkte afvalolie en opgewerkte brandstofresten als blendcomponent voor de productie van scheepsbrandstof.

De Europese kaderrichtlijn afvalstoffen schrijft voor dat afvalolie moet geregenereerd worden door raffinage van afvalolie. Dat is een handeling van nuttige toepassing en specifiek benoemd als: "R9 Herraffinage van olie en ander hergebruik van olie". Bij het herraffineren van afvalolie worden steeds verschillende fracties geproduceerd op basis van onder meer de temperatuur en druk. Behalve basisolie worden ook steeds lichtere en zwaardere fracties geproduceerd die in aanmerking komen voor de inzet als blendcomponent in scheepsbrandstof. Het is in die optiek dat het nieuwe VLAREMA-kader milieunormen oplegt voor de inzet van opgewerkte afvalolie of opgewerkte brandstofresten als blendmiddel in scheepsbrandstof. De afvalhiërarchie blijft hierbij nog steeds van toepassing.

In Vlaanderen hebben we een doelstelling voor verwerking van afvalolie van landzijde. Minstens 90% van de ingezamelde afvalolie wordt verwerkt d.m.v. regeneratie of andere gelijkwaardige of betere recyclinghandelingen. Het overblijvende deel wordt maximaal nuttig toegepast.

De normen voor scheepsbrandstoffen worden internationaal bepaald en zijn op het vlak van milieu niet altijd even streng als voor op het land. De normen worden systematisch verstrengd, vooral voor bepaalde parameters zoals zwavel en in bepaalde zones zoals havens en kustzones. Er is nog steeds een mogelijkheid om buiten deze zones met zware stookolie te varen, die residu's van olieraffinaderijen bevatten. Daardoor werd in het verleden meermaals vastgesteld dat gevaarlijke afvalstoffen gemengd of geblend worden met scheepsbrandstoffen. De Nederlandse inspectie en het Nederlandse gerecht hebben de voorbije jaren verschillende grote controleacties gehouden op de illegale menging in scheepsbrandstof. Ook de Vlaamse inspectiediensten en OVAM werden hierbij betrokken,

want diezelfde bedrijven kwamen ook brandstof leveren aan schepen in Antwerpen (of afgeven ingeval niet conform). Het grote probleem was dat in Vlaamse wetgeving geen normen voorzien waren waaraan opgewerkte afvalolie en brandstofresten dienden te voldoen om ingezet te worden als scheepsbrandstof of als blendcomponent in scheepsbrandstof. Hierdoor was handhaving onmogelijk. In 2019 heeft OVAM samen met de afdeling handhaving, beslist om door VITO een aangepast normenkader te laten uitwerken, dus einde afval criteria uit te werken voor opgewerkte afvalolie. Deze einde afval criteria maken handhaving mogelijk.

Die criteria zijn erop gericht om de milieu-impact te verlagen. In de scheepvaart is het blenden van brandstoffen en diverse inputstromen een algemeen gebruik. De brandstofproducenten zorgen pas na het blendproces dat hun finale brandstof voldoet aan de internationale brandstofnormen. Er zijn geen normen voor de inputstromen of blendmiddelen. De sector hanteert daarvoor eigen mengregels. Dit Vlarema 9 voorstel geeft net duidelijke milieunormen waaraan de opgewerkte afvalolie en brandstofresten moeten voldoen als deze worden ingezet als blendmiddel in scheepsbrandstof. Op die manier kan een producent van scheepsbrandstoffen geen stromen afvalolie weg mengen met te hoge verontreiniging. Dit voorstel verlaagt de milieu-impact van scheepsbrandstoffen door de lat voor blendcomponenten op basis van afvalolie, hoog te leggen. Er bestaan geen EU EOW-criteria voor afvalolie. De Vlaamse EOW-normen komen steeds bovenop andere brandstofnormen die al van kracht zijn. Deze normen (uit de VITO studie) zijn gebaseerd op de algemene EU regels voor het bepalen van EOW criteria.

In de vorige Vlarema-wijziging (art. 2.6.5.) werd reeds opgelegd dat voor het gebruik van een afvalstof/materiaal als brandstof, steeds een grondstofverklaring verplicht is. Hierdoor weet de OVAM wat de producent allemaal als brandstof wil inzetten. Enkel reststromen die voldoen aan de normen, krijgen een grondstofverklaring. OVAM heeft tot op heden ook al grondstofverklaringen afgeleverd aan buitenlandse producenten (Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Duitsland en Noorwegen) van opgewerkte afvalolie die voldoen aan deze strenge normen. Ook na het afleveren van een grondstofverklaring moeten de (buitenlandse producenten) en traders op voorhand bewijzen dat de lading voldoet aan de normen. Per lading of per batch dient een analyseverslag aan de afdeling handhaving doorgestuurd te worden.

Om willekeur te vermijden is het noodzakelijk om deze strenge normen (herkomst, minimale verwerking, en samenstelling) te verankeren in Vlarema. Dit zal ook de handhaving mogelijk maken en discussies die er nu zijn met bunkerbedrijven (binnenlandse en buitenlandse) opwerkingsbedrijven, inzamelaars en verwerkers van afvalolie, vermijden.

Veilige verwerking van afvalstoffen

Er komen nieuwe regels voor de veilige opslag en verwerking van afgedankte batterijen. De afgedankte batterijen beschermd moeten zijn tegen blootstelling aan water, overmatige hitte en het risico op breken of andere fysieke schade. Aangezien afgedankte lithium batterijen kunnen leiden tot felle brand en het vrijkomen van giftige stoffen, zijn speciale veiligheids- en voorzorgsmaatregelen nodig voor de opslag en verwerking van afgedankte lithium batterijen.

Voor het aftappen van koudemiddelen uit de klimaatregelingsapparatuur van afgedankte voertuigen komt er een verstrenging van de opleidings- en examenvereiste. Deze moet om de vijf jaar opnieuw behaald worden en voor alle soorten koudemiddelen. Deze

strengere eis is nodig om de garantie op het voldoende aftappen van koudemiddelen te verhogen. Daarnaast komen er enkele verduidelijkingen o.a. wanneer de houder zich ontdoet van een voertuig, de shadebeschrijving zelf die zou moeten leiden tot technisch totaal verlies, en informatieverstrekking over de depollutiestappen om tot een eenduidiger interpretatie en toepassing van de wetgeving te komen.

De gevaarseigenschap ecotoxiciteit wordt verduidelijkt met het oog op de correcte kwalificatie van een afvalstof als gevaarlijk.

Het normenkader voor de toelating van inerte afvalstoffen op stortplaatsen (Vlarem) voor PAK gebaseerd op de vroegere normen van bouwstof in Vlarema wordt nu gelijkgeschakeld met de nieuwe PAK normen van Vlarebo de gebaseerd zijn op studie 'gemeenschappelijk normenkader Vlarema-Vlarebo'.

Optimalisatie van de asbestinventarisatie

Vlarema 9 voorziet in enkele bepalingen voor een goede werking van de certificatie-instellingen voor asbestdeskundigen. Zo voorziet ze in de samenstelling van een sectorraad asbest. Dit orgaan is een sectoraal adviesorgaan dat niet-bindende adviezen kan geven aan de certificatie-instellingen en de OVAM in overeenstemming met het materialendecreet. De instellingen krijgen de verplichting de bij hen gecertificeerde deskundigen te ondersteunen met een helpdesk.

Om de neutraliteit van de asbestdeskundige te garanderen, mag een asbestdeskundige niet tewerkgesteld zijn bij een asbestverwijderaar. De verdere detaillering kan gebeuren op het niveau van het certificatiereglement in overeenstemming met de onverenigbaarheden in de bodemgerelateerde standaardprocedures Verder komen er een aantal verduidelijkingen over wanneer een asbestinventarisatetest vereist is.

Grotere afzetmarkt voor en circulair gebruik van gerecycleerde materialen

Het Vlaamse klimaatplan 2021 – 2030 stelt dat tegen 2030 de sorteer- en recyclagecapaciteit voor kunststoffen in Vlaanderen moet zijn verviervoudigd ten opzichte van 2015. In de bovenvermelde visienota ter aanvulling van het klimaatplan is de doelstelling opgenomen dat tegen 2030 alle plasticverpakkingen die bij ons op de markt worden gebracht, voor 80% vervaardigd zijn uit gerecycleerd materiaal. Ook het kunststoffenplan 2020 – 2025 benadrukt het belang van de inzet van recyclelaar in kunststoffen, met aanvullend: "Er moet rekening worden gehouden met de volledige levenscyclus en functionaliteit van producten. Lokale grondstofwinning heeft de voorkeur. Dit vormt het uitgangspunt, zowel voor kunststoffen van fossiele oorsprong, als voor biogebaseerde kunststoffen. Beiden hebben een plaats in de CE. Maar eerder dan een bepaalde grondstof de voorrang te geven, moeten producten vooral slimmer ontworpen worden, zodat ze langer meegaan en makkelijker herstelbaar, herbruikbaar en recycleerbaar zijn. Kunststoffen moeten maximaal recycleerbaar zijn en maximaal gerecycleerd worden. Dit staat ten allen tijde voorop en geldt zowel voor fossielgebaseerde kunststoffen als voor biogebaseerde kunststoffen". Dit standpunt kan toekomstgericht steeds worden herzien naar aanleiding van nieuwe (lokale) ontwikkelingen.

Om het gebruik van kunststof recyclaten te stimuleren, willen we het gebruik van enkele zorgvuldig geselecteerde kunststof toepassingen verbieden, indien ze geen recyclelaat bevatten. Dit zal de recyclage van kunststoffen een duw in de rug geven. Het geeft de relatief jonge recyclage-industrie een gegarandeerde afzet voor hun producten. Momenteel hangt het gebruik van recyclelaat sterk af van de prijs van primaire kunststoffen ten opzichte van recyclelaat. Dit creëert een instabiel investeringsklimaat voor recyclagebedrijven.

Voor de volgende producten, gemaakt uit kunststof, is bewezen dat het technisch goed mogelijk is om recyclelaat in te zetten:

- krimphoezen voor het verpakken van bouwmaterialen
- compostbakken en compostvaten
- rolcontainers voor afval
- kweekpotten, kweektrays en plantentrays
- meubilair met kunststoffen onderdelen in openbare ruimten
- geluidsschermen, indien aangekocht door een overheid
- buizen voor afvoer van regenwater, afvalwater en rioolwater, indien aangekocht door een overheid
- afdekplaten voor kabels, gasleidingen en andere nutsvoorzieningen, indien aangekocht door een overheid
- raamprofielen, indien aangekocht door een overheid.

Wat de selectie betreft is er rekening gehouden met de volgende voorwaarden:

- Duidelijk afgelijnde toepassing
- Het gebruik van kunststof recyclelaat in deze toepassing is technisch goed mogelijk en komt courant voor
- Er zijn weinig tot geen problemen te verwachten met betrekking tot productie, product- en technische vereisten

Hiermee willen we, binnen onze Vlaamse bevoegdheden, invulling geven aan het opleggen van een verplichte recycled content voor bepaalde toepassingen. Dit geeft uitvoering aan actie 25 van het Uitvoeringsplan kunststoffen, en acties C-8 en C-9 van het door de Europese Commissie gesubsidieerde C-Martlife project. In een vorige Vlarema-wijziging werd reeds een gelijkaardig gebruiksverbod opgelegd voor afvalzakken, met een gunstig gevolg in de praktijk.

We zullen rekening houden met de federale en EU ontwikkelingen aangaande recycled content, maar op deze manier kunnen we de lokale recyclage-industrie alvast de broodnodige steun en zekerheid geven en een voordeel creëren bij verdere Europese ontwikkelingen. Verder is er rekening gehouden met de beschikbaarheid van recyclelaat op de markt.

Inzameling van data over afvalstoffenproductie, -inzameling en -verwerking

Europese richtlijnen leggen strengere eisen op voor de rapportering van ingezamelde en gerecycleerde hoeveelheden afval. Voor een goede evaluatie van het beleid en de handhaving is het ook nodig te beschikken over de juiste gegevensbronnen. Daarbij is het belangrijk dat de gegevens efficiënt worden ingezameld met een minimale administratieve last.

In dit wijzigingsbesluit zijn nieuwe verplichtingen opgenomen aan inzamelaars, handelaars, makelaars en verwerkers van afvalstoffen met betrekking tot rapportering over door hen ingezamelde en verwerkte hoeveelheden. Deze verplichtingen zullen er enerzijds toe leiden dat er meer betrouwbare gegevens ter beschikking komen over afvalstoffenbeheer en anderzijds dat de administratieve last bij afvalstofproducenten daalt.

Ook zijn in dit wijzigingsbesluit een aantal wijzigingen opgenomen in verband met de registratie van afvalstoffengegevens. De inhoud van de afvalstoffenregisters werd in lijn gebracht met de gegevens die in MATIS zullen opgevraagd worden om een betere tracering van afvalstoffen mogelijk te maken.

Voor meer informatie over MATIS verwijzen we graag naar de rapportage Vlaamse Veerkracht waarin dit project is opgenomen als VV070. De belangrijkste randvoorwaarden voor het systeem zijn in samenspraak met de stakeholders afgesproken en zijn of worden systematisch ingevuld in de verdere ontwikkeling van MATIS.

*De herziene kaderrichtlijn afvalstoffen wijzigde de recyclagedoelstellingen en specificeert nu in detail hoe de berekeningen ervan moeten gebeuren. De gerecycleerde hoeveelheid afval moet vanaf productiejaar 2020 (rapportering in 2022) gemeten worden bij de input in de recyclage-handeling. Dat betekent dat het meetpunt voor de recyclage nu achteraan de verwerkingsketen ligt, terwijl dat voorheen vooraan lag. Een belangrijke doelstelling van MATIS is dat de OVAM het afval kan volgen doorheen de diverse voorbehandelingen tot het effectief gerecycleerd wordt **op een transparante manier**. Dit doen we bij voorkeur via digitale gegevensuitwisseling tussen de betrokken bedrijven en de OVAM zodat de administratieve lasten beperkt blijven.*

*Regelmatig stellen we vast dat er illegale of frauduleuze afvaltransporten plaatsvinden. De OVAM wil hier korter op de bal spelen en de afvalstoffen traceren om de toezichthoudende diensten van accurate informatie voorzien met het oog op een **effectieve en efficiënte handhaving**.*

*De gegevens van de afvalinzamelaars en -verwerkers zullen via volledig digitale processen naar het OVAM-systeem vloeien, waar de gegevens op een geautomatiseerde manier gevalideerd zullen worden. MATIS is **compatibel met verschillende systemen** bij publieke en private actoren. De gevalideerde gegevens zullen via MATIS op het juiste aggregatieniveau ontsloten worden naar belanghebbenden en naar de OVAM-systemen voor het berekenen van de Vlaamse afvalstatistieken. De OVAM stemt hiervoor maximaal af met de betrokken belanghebbenden zodat optimale gegevensuitwisseling mogelijk is. De belanghebbenden zijn bevraagd over hun mogelijke **return on investment**. Deze input wordt meegenomen in de rapportage en verdere ontwikkeling van MATIS.*

*Een tweede spoor in het project betreft het digitaliseren van de documenten die afvaltransporten moeten begeleiden. We digitaliseren de identificatieformulieren en stemmen hiervoor af met andere transportdocumenten zodat efficiëntiewinsten geboekt worden. Omdat hier mogelijks gevoelige persoonsgegevens verwerkt worden (vb. locatie gegevens) nemen we de nodige maatregelen om de toegang en de verwerking van deze gegevens te regelen. De **confidentialiteit** zal ten allen tijden gewaarborgd zijn. Op termijn worden de identificatieformulieren gebruikt om via 'slimme weegbruggen' de effectief gewogen hoeveelheden op een digitale manier naar de OVAM te laten stromen.*

De koppeling tussen de gedigitaliseerde identificatieformulieren en MATIS is voorzien na 2023.

Zowel de gegevens van de digitale identificatieformulieren, als de gegevens in MATIS kunnen gekoppeld worden aan vergunningen en registratiegegevens, zodat onregelmatige transporten onmiddellijk zichtbaar worden. Op deze manier kunnen we ook marktschommelingen en afzetproblemen in de afval- en materialenmarkt van kort kunnen opvolgen.

*De gegevens zullen niet langer ingezameld worden bij de Vlaamse bedrijven in het algemeen, maar enkel bij bedrijven die professioneel actief zijn in de afvalinzameling en – verwerking. Op deze manier ontstaan schaalvoordelen waarbij de investering in digitalisering kan lonen voor de bedrijven. Daarenboven kunnen we de **administratieve lasten van de afvalrapportering voor een groot aantal Vlaamse bedrijven wegnemen**. De uitfasering van gegevensinzameling IMJV en HAS is in voorbereiding via VLAREMA9.*

Daarnaast zijn een aantal kleinere wijzigingen en rechtzettingen voorzien in verband met vervoerders en inzamelaars, handelaars, makelaars (IHM); en te betalen dossierkost bij grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen.

2. Totstandkoming

De Inspectie van Financiën heeft gunstig advies afgeleverd op 24 juni. Het akkoord van de minister van Begroting is niet vereist.

3. Toelichting bij de artikelen

3.1 Wijzigingen aan het besluit Vlarem

Artikel 2 (art. 5.2.2.6.4, §2, derde alinea, 2°)

Deze aanpassing is nodig omdat de benaming voor vloeistoffen en gassen in het systeem voor airconditioning van voertuigen conform de Europese wetgeving “koudemiddelen” zijn.

Artikel 3

Artikel 5.2.4.1.7 van Vlarem II bevat de criteria voor de aanvaarding van inerte afvalstoffen op stortplaatsen. In paragraaf 2, 4° van dit artikel zijn de grenswaarden opgenomen voor het totaalgehalte van organische parameters. Binnen deze organische parameters zijn o.a. de polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) opgenomen. De grenswaarden voor deze PAK's worden met dit besluit aangepast. De huidige PAK-grenswaarden voor afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor inerte afvalstoffen zijn gelijk aan de waarden in BIJLAGE 2.3.2.A van VLAREMA. Deze PAK-waarden worden enkel nog gebruikt voor asfaltgranulaat, gerecycleerde bitumineuze granulaten en zeefzand van asfalt. Vermits voor de bouwstoffen in het algemeen verwezen wordt naar de PAK-normen van VLAREBO bijlage VI (zie VLAREMA Artikel 2.3.2.1. § 1°) moeten deze PAK-normen ook overgenomen worden in het normenkader voor inerte afvalstoffen op stortplaatsen.

Artikel 4 (art. 5.2.4.1.8 §7)

Artikel 5.2.4.1.8 bevat de criteria voor de aanvaarding van afvalstoffen op stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen. Dit wijzigingsbesluit voegt een hoofdstuk 8 toe aan Vlarema dat handelt over de monsterneming en analyse van afvalstoffen en andere materialen. De reden van de toevoeging van dit hoofdstuk wordt toegelicht bij het artikel dat een hoofdstuk 8 toevoegt. Artikel 8.2, paragraaf 1 van dit hoofdstuk maakt de verwijzing naar CMA-analysemethoden in dit Vlarem-artikel overbodig. In artikel 8.2 paragraaf 1 wordt immers bepaald dat "De analyses op afvalstoffen en andere materialen in het kader van het materialendecreet, dit besluit en titel II en III van het VLAREM, worden uitgevoerd volgens de methodes die in het CMA zijn vastgesteld of volgens een methode die door de OVAM gelijkwaardig wordt verklaard".

Artikel 5 (art. 5.2.4.1.12 §2)

Artikel 5.2.4.1.12 behandelt de bemonsterings- en testmethoden die van toepassing zijn in het kader van de aanvaarding van afvalstoffen op stortplaatsen. Voor de aanvaarding van afvalstoffen op stortplaatsen bestaan bemonsterings- en testmethoden in het CMA die de VLAREL erkende laboratoria moeten volgen. Voor de testen en analyses waarvoor (nog) geen CEN-methoden beschikbaar zijn, dienen de gebruikte methoden overeen te stemmen met een code van goede praktijk. Aangezien er ondertussen in het CMA al valabele methoden bruikbaar zijn voor de bemonstering en het testen van afvalstoffen en die ook al door VLAREL-erkende labo's worden toegepast, wordt de verwijzing naar methoden die overeenstemmen met een code van goede praktijk geschrapt.

Artikel 6 (art. 5.2.5.3.2 §3)

Artikel 5.2.5.3.2 bevat de criteria voor de aanvaarding van niet gevaarlijke baggerspecie op monostortplaatsen. Dit wijzigingsbesluit voegt een hoofdstuk 8 toe aan Vlarema dat handelt over de monsterneming en analyse van afvalstoffen en andere materialen. Artikel 8.2, paragraaf 1 van dit hoofdstuk maakt de verwijzing naar CMA-analysemethoden in dit Vlarem-artikel overbodig. In artikel 8 paragraaf 1 wordt immers bepaald dat "De analyses op afvalstoffen en andere materialen in het kader van het materialendecreet, dit besluit en titel II en III van het VLAREM, worden uitgevoerd volgens de methodes die in het CMA zijn vastgesteld of volgens een methode die door de OVAM gelijkwaardig wordt verklaard".

3.2 Wijzigingen aan het besluit VLAREBO

Artikel 7

Bijlage VI van Vlarebo bevat de waarden voor het gebruik van uitgegraven bodem als bouwkundig bodemgebruik of in vormvast product. Hierin zijn o.m. grenswaarden opgenomen voor 10 PAK's. Deze lijst van 10 PAK's wordt uitgebreid met 6 bijkomende PAK's. Voor deze 6 bijkomende stoffen bestaan al bodemsaneringsnormen. Door de kruisverwijzing in VLAREMA van de normen voor organische verontreinigingen naar BIJLAGE VI van VLAREBO worden de 6 bijkomende PAKs met norm in deze bijlage VI opgenomen. De normwaarden zijn opgesteld in de VITO-studie "gemeenschappelijk normenkader voor het gebruik van minerale afvalstoffen als bouwstof en voor het bouwkundig bodemgebruik van uitgegraven bodem".

3.3 Wijzigingen aan het Milieuhandhavingsbesluit

Artikel 8 (bijlage VIII)

Artikel 6 vervangt integraal de bijlage VIII van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Deze bijlage VIII bevat een oplijsting van alle milieu-inbreuken in het VLAREMA en wordt nu volledig geactualiseerd en in overeenstemming gebracht met de wijzigingen die met dit wijzigingsbesluit zullen doorgevoerd worden.

Artikel 9 (bijlage XXIII)

Dit artikel wijzigt bijlage XXIII van het Milieuhandhavingsbesluit. Met de wijzigingen aan het VLAREL moet ook de lijst met milieu-inbreuken in bijlage XXIII van het Milieuhandhavingsdecreet aangepast worden.

3.4 Wijzigingen aan het besluit VLAREL

Artikel 10 (art. 4,§1)

Dit artikel wijzigt artikel 4, §1, van het VLAREL naar aanleiding van de invoering van een definitie voor VLAREMA zodat het gehele opschrift van het besluit van de Vlaamse Regering niet telkens vermeld moet worden wanneer in het VLAREL naar dit besluit verwezen wordt

Artikel 11-13 (art. 6, 24/7 en 40/3)

Dit artikel wijzigt artikel 6, 24/7 en 40/3 van het VLAREL naar aanleiding van de invoering van een vijfjaarlijkse bijscholing voor de erkende technici voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen en dit enkel voor de technici die werken in een erkend centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen. Uit praktijkervaring blijkt dat de kennis niet lang behouden blijft en in de loop van de tijd het aftapproces verder afwijkt van wat er wordt aangeleerd in de opleiding. Hierdoor is er te weinig garantie dat voldoende koudemiddelen afgetapt worden. Daarnaast gaat het om materie die technisch in de tijd evolueert waardoor ook de minderheid van mensen die de kennis wel behoudt, ook na een tijd niet meer over actuele kennis beschikt. Voor sommige andere sectoren met koudemiddelen bestaat er ook al een verplichting tot 5-jaarlijks opleiding volgen. De opleiding en het examen duurt maar een halve dag en de kostprijs is heel beperkt. Het gaat in totaal om naar schatting een 100-tal erkende technici die aan deze bijscholingsverplichting moeten voldoen.

Voorlopig wordt nog gekozen voor een fysieke opleiding, in lijn met andere opleidingen in het Vlarel. Een modernisering dringt zich echter op. Afdeling GOP heeft hiervoor in 2020 de studie "Participatietraject Erkenningen Leefmilieu" uitgevoerd waarin de erkenning onder de loep genomen werd. Het doel is dat afdeling GOP de resultaten van deze studie zal bespreken met de sectorfederaties die de opleidingen geven en verder evalueren om tot een algemene wijziging van alle opleidingen te komen. Een exacte timing hiervoor is nog niet gekend. Gezien het milieubelang lijkt het ons niet verantwoord daarop te wachten en deze opleiding nu reeds in te voegen.

Artikel 14 (art. 43/10)

Dit artikel wijzigt artikel 43/10 van het VLAREL. Een opleidingscentrum moet erkend zijn om de bijscholing die met het voorliggend ontwerpbesluit ingevoerd wordt voor de technicus voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen te organiseren. Een erkend opleidingscentrum moet voldoen aan specifieke gebruikseisen voor de

organisatie van de bijscholing met het oog op kwaliteit en uniformiteit over alle erkende opleidingscentra heen. Met dit artikel worden verplichtingen voor de organisatie van de bijscholing aan de erkende opleidingscentra opgelegd om deze kwaliteit en uniformiteit te bekomen (bv. over de inhoud van de bijscholing en het examen en een voorafgaande meldingsplicht van de bijscholing bij de overheid). Het niet voldoen aan deze verplichtingen kan leiden tot een schorsing of opheffing van de erkenning of tot andere maatregelen conform het Milieuhandhavingsbesluit.

Artikel 15

De analyse van bouwstoffen moet gebeuren in een daarvoor VLAREL-erkend laboratorium. Bij de criteria voor gebruik als bouwstof, vermeld in art. 2.3.2.1 §1 van VLAREMA, is er een verwijzing naar VLAREBO. Hierdoor moeten ook cyanides kunnen gemeten worden op bouwstoffen. Het parameterpakket voor de analyse van bouwstof moet afgestemd worden met de gewijzigde normering in VLAREMA bijlage 2.3.2.B en VLAREBO bijlage VI. Het pakket A.3.1 stemt niet meer overeen met de uitgebreidere parameterlijst in deze bijlagen. Het pakket A.3.1 wordt daarom geschrapt.

In de definitie "vormgegeven bouwstof" is geen oppervlaktegerelateerde afgifte en diffusieproef meer opgenomen. De maximale beschikbaarheidstest en standtest die hiervoor gebruikt werden, zijn overbodig geworden en pakket A.3.2. wordt daarom geschrapt.

Artikel 16

Door gewijzigde normering voor gebruik als bouwstof in VLAREMA bijlage 2.3.2.B en VLAREBO bijlage VI wordt een nieuw parameterpakket A.3.4 toegevoegd aan bijlage 3, punt 5° in Vlarel.

3.5 Wijzigingen aan het besluit VLAREMA

Artikel 18

1° Dit wijzigingsbesluit voegt een definitie toe voor "brandstofresten". Deze worden gedefinieerd als afval van reguliere brandstoffen die zijn bestemd voor het aandrijven van motoren, al dan niet vermengd met afvalolie. Deze definitie wordt ingevoerd omdat er in afdeling 2.6 van Vlarema einde-afval criteria worden opgenomen voor gebruik van brandstofresten in scheepsbrandstof.

2° In VLAREMA wordt "compendium" of "CMA" 23 maal vermeld, namelijk in definitie vormgegeven bouwstof, afdelingen 8.2 en 10.6, bijlagen 2.3.1.A, 2.3.1.B, 2.3.2.C, 2.3.2.D en 2.3.2.E, bijlagen 2.3.2.A en 2.3.2.B, bijlagen 2.3.4.B en 2.3.4.C. Daarom is het aangewezen dit hier te definiëren.

3° De toevoeging van de definitie voor "chopper" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van die term in artikel 2.3.3.6 en bijlage 2.2.

4° De bepaling van het gehalte aan gerecycleerde kunststoffen moet op een eenduidige manier gebeuren voor alle toepassingen in Vlarema. Daarom is er een definitie "gehalte gerecycleerde kunststoffen" toegevoegd.

5° Om te worden beschouwd als "gerecycleerde granulaten" is het noodzakelijk dat die gecertificeerd zijn volgens het geldende eenheidsreglement. Daarom wordt in de definitie toegevoegd dat enkel granulaten die zijn gecertificeerd volgens het eenheidsreglement kunnen worden beschouwd als "gerecycleerde granulaten".

6° De toevoeging van de definitie voor "kunststof" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van de term kunststof in diverse onderafdelingen. Dit begrip wordt breed ingevuld, en omvat zowel fossielgebaseerde kunststoffen als biogebaseerde kunststoffen.

Voor de invulling van "als structureel hoofdbestanddeel" verwijzen we naar een richtsnoer van de Commissie inzake kunststofproducten voor eenmalig gebruik in overeenstemming met Richtlijn (EU) 2019/904 van het Europees Parlement en de Raad: *"2.1.2. Als een structureel hoofdbestanddeel van eindproducten kan worden gebruikt In artikel 3, punt 1, van de richtlijn wordt kunststof gedefinieerd als "een materiaal [...] dat als een structureel hoofdbestanddeel van eindproducten kan worden gebruikt". Het vermogen om als een structureel hoofdbestanddeel van eindproducten te worden gebruikt, heeft betrekking op de definitie van kunststof en niet op de definitie van een kunststofproduct voor eenmalig gebruik. Daarom moet dit criterium in de definitie van kunststof worden opgevat als een algemeen begrip. Aangezien in artikel 3, punt 1, het type eindproduct of de hoeveelheid polymeer op geen enkele wijze wordt gespecificeerd of beperkt, kan een breed scala aan polymeren in beginsel als een structureel hoofdbestanddeel van eindproducten worden gebruikt."*

Met structureel hoofdbestanddeel wordt bedoeld dat het product zonder dat bestanddeel niet kan functioneren (denk o.a. aan polymere coatings of barrières om bv. water of vette substanties te kunnen vasthouden of verpakken). Dit geldt ook voor producten of verpakkingen waaraan biogebaseerde of bioafbreekbare kunststoffen zijn toegevoegd.

7° De toevoeging van de definitie voor "plagsel" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van die term in artikel 2.3.3.6 en bijlage 2.2.

8° De toevoeging van de definitie voor "plastic" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van de term plastic in diverse onderafdelingen. Zie ook aanvulling van het begrip 'als structureel hoofdbestanddeel' in 6°.

9° Heel veel lokale verenigingen gebruiken flyers om allerlei activiteiten bekend te maken. Vandaag mogen dergelijke flyers niet bezorgd worden in brievenbussen met een sticker. Om lokale verenigingen maximaal te vrijwaren, worden deze flyers uitgezonderd in de definitie van reclaimedrukwerk en mogen ze dus wel worden bezorgd.

10° - 12° De definities van sorteerzeefgranulaat, sorteerzeefzand en sorteerzeefpuin worden verduidelijkt. Deze drie stromen vallen onder het toepassingsgebied van het kwaliteitsborgingsysteem voor puin van sorteerinrichtingen, dat als bijlage is opgenomen in het eenheidsreglement gerecycleerde granulaten. In de drie definities wordt er op een eenduidige manier naar dit kwaliteitsborgingsysteem verwezen. Dit kwaliteitsborgingsysteem veronderstelt onder andere een uitsortering van de fysische verontreiniging en de asbesthoudende materialen uit het puin en een voorafzeving op een zeef van 20 mm. Deze vereisten worden in de definities opgenomen.

13° De toevoeging van de definitie voor "stalmest" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van die term in bijlage 2.2.

14° Vormgegeven bouwstof (b.v. mager beton) is het resultaat van een bepaalde receptuur van de potentiële bouwstof met andere materialen. In het punt b) van de definitie wordt de minimale druksterkte behouden op 9 N/mm² maar uitgedrukt als 9.0 N/mm². Bij de bepaling worden de individuele sterkte waarden afgerond op de dichtstbijzijnde 0.05 N/mm² en de gemiddelde waarden op de dichtstbijzijnde 0.1 N/mm². De norm voor de druksterkte wordt ook op 1 decimaal vastgelegd. Info van OCW en WTCB geven aan dat bij lagere druksterkte van bouwstof (minder goede binding in cementmatrix) gemakkelijker deze samenhang wordt verbroken door mechanische bewerkingsstappen bij het manipuleren en bewerken. Hieruit kunnen we aannemen dat er meer zeefdoorval zal ontstaan bij afzeving van dit slooppuin over een 20 mm zeef. Ook bij mengsel van grond met dit slooppuin zal bij de grond ook een grotere hoeveelheid van dit slooppuin bij de zeefdoorval terecht komen.

Er zijn dus wel aanwijzingen dat bij normale sloopactiviteit van de stabilisé-toepassing en de afzeving over 20 mm een groter deel van het opgebroken puin bij de zeefdoorval terechtkomen. Bij afzeving van dit puin met grond kan een groter deel bij de zeefdoorval terechtkomen en als grond afgezet worden. Stabilisé met hoge totaalconcentraties aan zware metalen die boven de grenswaarden van bijlage VI VLAREBO gaan, kan dus ook verhoogde totaalconcentraties in de grond (zeefdoorval) veroorzaken en dit willen we maximaal vermijden.

Het punt c) in de definitie wordt geschrapt omdat een vormgegeven bouwstof in zijn eerste leven ooit wordt gesloopt, gebroken en dan in een tweede leven als granulaire materiaal gebruikt kan worden. Granulaire materialen worden standaard uitgelooft met de kolomproef op gebroken materiaal < 4mm. De diffusieproef met bijhorend normenkader kan dus geschrapt worden.

15° De definitie voor "werk" is overbodig geworden om volgende redenen. De vroegere definitie voor "bouwstof" was omschreven als "stof die bestemd is om in een werk te worden gebruikt". Deze definitie is gewijzigd en de term "werk" komt niet meer voor in de huidige definitie voor "bouwstof".

De aanduiding "bouwkundig grondwerk" in de definitie "werk" kan verward worden met de omschrijving "bouwkundig bodemgebruik" in het kader van het VLAREBO-besluit. Deze laatste term wordt specifiek ingevuld voor bodemmaterialen via het Ministerieel Besluit van 27 maart 2019 tot vaststelling van de lijst van toepassingen voor bouwkundig bodemgebruik. Het gebruik van potentiële bouwstoffen en bodemmaterialen gebeurt respectievelijk volgens VLAREMA en VLAREBO. Het laatste tekstdeel van de definitie werk 'duidelijk te onderscheiden van de bodem' is een gebruiksvoorwaarde die wordt opgenomen onder "Onderafdeling 5.3.3. Voorwaarden voor het gebruik van grondstoffen als bouwstoffen."

De toevoeging van de definitie voor 'wegwerpluier' zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van de term 'wegwerpluier' in onderafdelingen 3.4.13 en 5.2.15.

16° Het betreft een technische wijziging. Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 is intussen vervangen door Verordening (EU) 2018/858. Richtlijn 2002/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 maart 2002 is vervangen door Verordening (EU) 168/2013).

17°-18° en 20°-21° De wijzigingen onder de punten 16°-17° en 19°-20° worden doorgevoerd omdat de definities van kunststof, plastic en gehalte gerecycleerde kunststoffen worden opgenomen onder paragraaf 2 van dit artikel 1.2.1 van Vlarema. Zo gelden ze voor het volledige Vlarema besluit en niet enkel voor bepaalde delen ervan. Een kleine bijsturing, zonder inhoudelijke wijziging, was hiervoor nodig in de definitie van plastic draagtassen en kunststoffen afvalzak.

Zie ook aanvulling van het begrip 'als structureel hoofdbestanddeel' in 6°.

19° Op vraag van de betrokken stakeholders worden een aantal sleutelbegrippen in de regelgeving over cateringmateriaal opgenomen in Vlarema. Het gaat om de begrippen evenementen, recipiënt en serveren. Deze definities waren tot voor kort opgenomen in een interpretatiedocument dat minder rechtszekerheid bood.

22° De definities in kader van afdeling 3.4.14 betreffende de aanvaardingsplicht voor vistuig kaderen in de omzetting van Richtlijn (EU) 2019/904 betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu (de zgn. "SUP-richtlijn") inzake kunststofhoudend vistuig en vistuigafval.

23° De toevoeging van de definitie voor "krimphoes" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van de term "krimphoes" in de onderafdeling 5.3.16.

De toevoeging van de definitie "kunststoffen rolcontainer voor afval" zorgt voor duidelijkheid bij het gebruik van de term "kunststoffen rolcontainer voor afval".

De toevoeging van de definities voor "kweekpot, kweektray en plantentray" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van de termen "kweekpot, kweektray en plantentray" in de onderafdeling 5.3.19.

De toevoeging van de definitie voor "meubilair in de openbare buitenruimte" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van de term "meubilair in de openbare buitenruimte" in de onderafdeling 5.3.20.

De toevoeging van de definitie voor "kunststoffen geluidsscherm" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van de term "geluidsscherm" in de onderafdeling 5.3.21.

De toevoeging van de definitie voor "kunststoffen afdekplaten voor kabels, gasleidingen en andere nutsvoorzieningen voor buitentoepassingen" zorgt voor duidelijkheid bij gebruik van de term "kunststoffen afdekplaten voor kabels, gasleidingen en andere nutsvoorzieningen voor buitentoepassingen" in de onderafdeling 5.3.23.

De toevoeging van de definitie "kunststoffen raamsysteem" zorgt voor duidelijkheid bij het gebruik van de term "kunststoffen raamsysteem" in de onderafdeling 5.3.24.

Artikel 19 (art. 2.3.1.1)

Art. 2.3.1.1 bepaalt reeds: "Een materiaal mag alleen als grondstof worden beschouwd als het gebruik over het geheel genomen geen ongunstige effecten heeft op het milieu of de menselijke gezondheid.". Daarmee gelinkt stelt het DABM dat het milieubeleid streeft naar een hoog beschermingsniveau. Het berust onder meer op het voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang

aan de bron dienen te worden bestreden, het standstill-beginsel en het beginsel dat de vervuiler betaalt.

Het voldoen aan artikel 2.3.1.1 impliceert een gedeelde verantwoordelijkheid tussen overheid en producent. Enerzijds normeert de overheid via Vlarema een aantal parameters voor het gebruik van een materiaal als grondstof. Anderzijds wordt van de producent verwacht dat hij op basis van zijn kennis over de samenstelling van zijn materiaal de risico's afweegt van andere stoffen die aanwezig kunnen zijn in de (potentiële) secundaire grondstof, maar niet in de primaire grondstof die ze vervangt. De vervanging van een primaire grondstof door een secundaire grondstof mag immers geen bijkomende risico's geven voor milieu en gezondheid. Logischerwijze wordt in eerste instantie gekeken naar de aanwezigheid van zorgwekkende en kandidaat-zorgwekkende stoffen nl. SVHC vermeld in de (kandidaat) autorisatielijst of restrictielijst van REACH of stoffen vermeld in bijlage I van de POP-verordening. De OVAM zal deze informatie steeds toetsen aan internationale grenswaarden of voorstellen ivm schadelijke stoffen.

Al te vaak nog wordt de afweging of een materiaal in aanmerking komt voor gebruik als grondstof beperkt tot de set aan parameters die in Vlarema genormeerd zijn. Met het invoegen van deze melding of informatieplicht willen we:

- Bij producenten het bewustzijn verhogen dat andere verontreinigingen dan de genormeerde een impact kunnen hebben op mens en milieu en dat zij hier dienen bij stil te staan (=sensibiliserend effect);
- De overheid in staat stellen om het geheel van grondstofverklaringen op een goede manier te beheren. Zo kan een melding aanleiding geven tot bijkomend onderzoek of grondstofverklaringen voor soortgelijke materialen ook soortgelijke risico's geven, aanpassing van de gebruiksvoorwaarden, een tijdelijk handelingskader...;

Sinds 2012 worden grondstofverklaringen afgeleverd voor onbepaalde duur. Inzichten over de aanwezigheid en schadelijkheid van bepaalde stoffen evolueren echter in de loop van de tijd. Deze melding of informatieplicht samen met andere artikelen in dit wijzigingsbesluit moeten toelaten steeds een geheel aan actieve grondstofverklaringen te hebben die geen ongunstige effecten hebben op het milieu of de menselijke gezondheid.

Artikel 20 (art. 2.3.1.2)

Deze bepaling is achterhaald, aangezien afvalstoffen in de praktijk niet meer worden gebruikt bij de productie van een afdichtingslaag. Voor slibs en vliegias zijn er momenteel veel duurzamere oplossingen. De uitzonderingsregel voor materialen in de afdichtlagen in het 2de lid wordt daarom geschrapt.

Artikel 21 (art. 2.3.1.3)

Zoals toegelicht bij de wijziging van art. 2.3.1.2, is het gebruik in kunstmatige afdichtingslagen achterhaald en wordt dit toepassingsgebied in het tweede lid geschrapt.

Artikel 22 (art. 2.3.1.3/1)

Het betreft een kleine wijziging om in lijn te met het bodemdecreet. Bij een vorige wijziging van het bodemdecreet zijn de artikelen rond 'risicobeheer' afgeschaft.

Artikel 23 (artikel 2.3.1.3/2)

De termijn waarbinnen de grondstoffenproducent een non-conformiteit van de grondstof moet melden aan de toezichthoudende overheid wordt ingekort van zeven kalenderdagen naar een werkdag. De reden hiervoor is om de toezichthouders de mogelijkheid te bieden sneller op te treden om mogelijke milieuschade door het verder gebruik van de niet conforme grondstof te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken, door bijvoorbeeld het opleggen van veiligheidsmaatregelen.

Met de overige wijzigingen verduidelijken we een procedure die in de laatste wijziging van het VLAREMA is opgenomen, rekening houdend met een aantal praktische problemen die we hebben vastgesteld bij de erkende laboratoria.

Artikel 24 (artikel 2.3.1.4.)

Met dit artikel leggen we vast dat de producent steeds moet beschikken over en handelen volgens een gedocumenteerd proces voor kwaliteitsborging dat de continue kwaliteit van de grondstof en het voldoen aan de criteria van het VLAREMA en de grondstofverklaring moet garanderen. Het register geeft een overzicht van input- en outputstromen en de analyses die op de deze stromen zijn uitgevoerd. Deze verplichting geldt niet voor eenmalige partijen.

Het proces voor kwaliteitsborging is bewust niet gekoppeld aan een bepaalde ISO of gelijkaardige norm. Naast de kwaliteitsgarantie heeft de verplichting ook een sensibiliserend effect. We willen de producent hiermee wijzen op zijn verantwoordelijkheid om naast de zelfanalyses die een momentopname zijn, continu de kwaliteit te waarborgen van de grondstoffen die worden geproduceerd zodat deze te allen tijde voldoen aan de eisen van het VLAREMA en de grondstofverklaring. Het staat de producent vrij hiervoor het meest geschikte systeem op te zetten of te gebruiken in functie van de geproduceerde grondstoffen.

Artikel 25 (artikel 2.3.2.1 §1 en §3)

In de zinsnede "geldende voorwaarden voor werken of bouwstoffen" wordt de term "werken" geschrapt. De voorwaarden voor werken zijn gebruiksvoorwaarden, vandaar dat ze hier niet thuishoren.

Punten 2° en 3° zijn een herneming vanuit het huidig Vlarema en blijven nog een jaar behouden tot artikel 26 in werking treedt.

In 4° wordt "de uitloogbaarheid van metalen, voor gebruik in of als vormgegeven-bouwstoffen, moet resulteren in berekende immissiegrenswaarden die voldoen aan de waarden, vermeld in bijlage 2.3.2.C" vervangen door "het berekende totaalgehalte aan asbestvezels bedraagt maximaal 100 mg/kg droge stof." De bepaling kan volledig geschrapt worden, zie toelichting onder 3°.

In 5° wordt de huidige tekst van 6° overgenomen.

In 6° wordt voor gerecycleerde granulaten en fysico-chemisch behandelde gerecycleerde granulaten een vrijstelling gegeven voor de dwingende waarde voor totaalconcentratie aan metalen uit bijlage VI van het Vlarebo en een vrijstelling voor de bepaling van de uitloogbaarheid indien de totaalconcentratie metalen lager is dan bijlage V van het Vlarebo.

Uit de evaluatie van de analyseresultaten van de externe controle door de certificatie-instellingen blijkt dat het risico op overschrijding van de totaalwaarden van bijlage VI van het Vlarebo beperkt is voor gerecycleerde granulaten. Enkel voor zink (2.5%) overschrijdt meer dan 1% van de stalen voormelde grenswaarde. Bij overschrijding van de totaalwaarde van bijlage V van Vlarebo is enkel voor de uitloogbaarheid van koper een risico op overschrijding van de uitloognorm (6.5%). Daarom is de vrijstelling van de uitloogbaarheid beperkt voor materialen met lagere totaalconcentratie dan bijlage V van Vlarebo.

Behalve bij de (gereinigde) zeefzanden zullen gerecycleerde granulaten bij gebruik op of in de bodem niet vermengd raken met de onderliggende bodem bij de opbraak en grondverzet. Het risico dat het gebruik ervan bodemverontreiniging zal veroorzaken is dan ook beperkt.

Bovendien zijn deze materialen afkomstig van de verwerking van puin, en dus uit de bouw. Het is onmogelijk voor de breker om te accepteren op niet visuele verontreinigingen zoals totaalconcentraties zware metalen. Bij de andere potentiële bouwstoffen afkomstig van industriële processen is het wel mogelijk om de totaalconcentraties zware metalen nauwgezet op te volgen en zijn de risico's op hoge totaalconcentraties aan zware metalen veel groter.

Met voorliggend voorstel blijft het ook mogelijk om reeds gebruikte bouwstoffen met hogere totaalconcentraties aan zware metalen dan bijlage VI van VLAREBO terug toe te laten in materiaalkringloop van bouwstof. Het zou immers ook niet logisch zijn het eerste gebruik ervan toe te laten en dan later wanneer de gesloopte bouwstof bij de breker gebroken wordt tot gerecycleerde granulaten dan nieuwe gebruiksbepalingen op te leggen voor alle gerecycleerde granulaten, namelijk door enkel het gebruik van gerecycleerde granulaten in vormgegeven bouwstof toe te laten.

Omwille van voormelde redenen willen we de aanpak zoals bepaald in het Eenheidsreglement voor gerecycleerde granulaten behouden en toepassen voor deze teruggewonnen granulaten. Voor gerecycleerde granulaten, gewassen uitgesorteerd betongranulaat of gewassen metselwerkgranulaat zijn er geen dwingende waarden voor de totaalconcentratie aan de 8 zware metalen en is er een vrijstelling van de uitloogbaarheid van de metalen indien de totaalconcentraties lager zijn dan de waarden vermeld in bijlage V van het VLAREBO.

Artikel 26 (artikel 2.3.2.1 §1 en §3)

Een jaar na de inwerkingtreding van Vlarema (zie overgangsbepalingen) worden punten 2° en 3° aangepast tot onderstaande.

In 2° "zijn richtwaarden" wordt vervangen door "zijn dwingende waarden voor het gebruik in of als niet vormgegeven bouwstof". Met het invoeren van dwingende waarden voor de totaalconcentratie van 8 zware metalen voor het gebruik in of als niet-vormgegeven bouwstof wordt een volledige afstemming bekomen met de normen voor het bouwkundig bodemgebruik van bodemmaterialen in VLAREBO. Deze bepaling treedt pas in werking één jaar na de publicatie van het besluit.

In 2° "Voor de metalen waarbij de totaalconcentraties lager zijn dan de waarden voor vrij gebruik van uitgegraven bodem, vermeld in bijlage V van het VLAREBO, moet de uitloogbaarheid niet bepaald worden" wordt geschrapt.

In tegenstelling tot bodemmaterialen bestaat er bij potentiële bouwstoffen voor de metalen geen correlatie tussen totaalconcentratie en uitloogbaarheid (distributiecoëfficiënt Kd). De zware metalen kunnen onder zeer diverse chemische

verbindingen met zeer verschillende oplosbaarheden voorkomen. Potentiële bouwstoffen met lage totaalconcentraties kunnen toch een hoge uitloogbaarheid boven de maximale grenswaarden bezitten.

Dit laatste betekent dat er voor potentiële bouwstoffen uit industriële processen bij eerste gebruik geen veilige grenzen voor totaalconcentraties kunnen bepaald worden waarbij de uitloogbaarheid steeds zal voldoen aan de dwingende normen. Niet-verplichte meetresultaten bevestigen voorgaande stelling. Omdat de uitloogbaarheid van de metalen cruciaal is voor de potentiële milieu-impact bij het gebruik wordt de voormelde vrijstelling geschrapt.

In VLAREBO zijn totaalconcentraties voor zware metalen dwingend voor bouwkundig bodemgebruik. Ook voor niet-vormgegeven bouwstof worden de totaalconcentraties voor metalen dwingende waarden wegens het risico op bodemverontreiniging. Dit kan optreden op de gebruikslocatie na het slopen. Er is ook het risico op verontreinigd zeefdoorval bij het afzeven van mengsel grond met niet-vormgegeven bouwstof, en dat nadien als grond zal gebruikt worden. Potentiële bouwstoffen met hoge totaalconcentraties aan metalen (bv Bijlage VI VLAREBO) kunnen bij onvoldoende binding (druksterkte lager dan 9 N/mm²) gemakkelijker degraderen tot fijnere stukken. Er zijn aanwijzingen dat bij normale sloopactiviteit van dergelijk materiaal en de afzeving over 20 mm een groter deel van het slooppuin bij de zeefdoorval zal terechtkomen. Bij afzeving van dit bouwpuin met grond kan een groter deel bij de zeefdoorval komen en als grond afgezet worden. Om bodemverontreiniging door niet-vormgegeven bouwstof met hoge totaalconcentratie metalen te voorkomen is dus een voldoende binding of druksterkte noodzakelijk.

De volledige tekst van 3° wordt vervangen. De volgende wijzigingen worden aangebracht.

1. De metalen waarvoor de uitloogbaarheid generiek voor alle bouwstoffen geldt, worden voortaan nominatief opgesomd en zijn dezelfde als in VLAREBO regelgeving.
2. Naast niet vormgegeven bouwstoffen, moeten voortaan ook vormgegeven bouwstoffen met dezelfde uitloogproef (ic kolomproef) worden getest. Dit gebeurt weliswaar na het verkleinen van de proefstukken tot korrelgrootte kleiner dan 4 mm. Op deze wijze wordt het potentieel uitlooggedrag getest na de sloop en het breken van de vormgegeven bouwstof en bij een gebruik als granulair materiaal (tweede leven van de bouwstof).
3. Het VITO werkte een gemeenschappelijk normenkader uit voor het gebruik van minerale afvalstoffen als bouwstof en voor het bouwkundig bodemgebruik van uitgegraven bodem. Bij de uitwerking van de risicogebaseerde grenswaarden zijn veilige bodem- en grondwaterconcentraties vastgelegd voor een uitgebreide lijst van milieuparameters. Er zijn 2 toepassingsscenario's (al dan niet in contact met grondwater) afgesproken en hetzelfde procesgebaseerd transportmodel voor de verspreiding van de verontreinigingen werd gebruikt. De veilige bodem- en grondwaterconcentraties mogen niet overschreden worden in het evaluatiepunt in de omgeving. Met behulp van het transportmodel en de randvoorwaarden zijn voor alle milieuparameters de risico-gebaseerde grenswaarden afgeleid. Deze risicogebaseerde grenswaarden voor bouwkundige toepassingen zijn bijgevolg volledig op elkaar afgestemd en beschermen het milieu op eenzelfde manier. Na de haalbaarheidsstudie zijn uiteindelijk ontwerpnormen voor alle milieuparameters opgesteld. Met de vernieuwde onderbouwing van het gemeenschappelijk

normenkader is er geen formule meer nodig voor berekening van de bodemimmissie van de metalen in functie van toepassingshoogte en soortelijke gewicht van de bouwstof en van de infiltratiehoeveelheid. Voormelde variabelen en berekeningswijze in bijlage 2.3.2.C worden geschrapt.

4. De zinsnede "effectieve infiltratie in het werk 300 mm/j" wordt geschrapt omdat met het nieuwe normenkader de infiltratie geen bepalende parameter meer is. Behalve de 8 zware metalen wordt voor de acceptatie op stortplaatsen (VLAREM II) nog de uitloogbaarheid genormeerd voor de parameters Sb, Se, Mo, Ba, sulfaat, chloride en fluoride. Deze parameterlijst is gebaseerd op de Europese Beschikking voor aanvaarding van afval op stortplaatsen (2003/33/EG). De afvalstoffen die omwille van verhoogde uitloogbaarheid voor deze bijkomende parameters niet geaccepteerd worden op een stortplaats voor inerte afvalstoffen wensen we ook niet te gebruiken als bouwstof. In Nederland bevat het Besluit Bodemkwaliteit een normenkader voor bouwstoffen met uitloognormen voor Co, V, Sn, bromide. Afvalstoffen die niet voldoen aan voormelde normen wensen we ook niet te gebruiken als bouwstof in het Vlaamse Gewest.

Om het gevaar voor de gezondheid van de mens en de nadelige gevolgen voor het milieu te voorkomen bij het gebruik van grondstoffen als bouwstof werden voor deze bijkomende parameters in de VITO-studie van het gemeenschappelijk normenkader risicogebaseerde grenswaarden en ontwerpnormen afgeleid. Reeds midden 2009 hebben we de stakeholders geïnformeerd over de bijkomende parameters. We vroegen om deze parameters reeds te analyseren om de haalbaarheid van risicogebaseerde waarden in te schatten. De normvoorstellen zijn tijdens de klankbordgroep van 2011 en de workshop van 2015 aan de sector voorgelegd. Op basis van inputmaterialen in de verwerkingsprocessen kunnen de assen van afvalverbranding en de slakken van metallurgie alle bijkomende parameters bevatten. Qua impact van de normwaarden voor deze nieuwe parameters willen we toch een onderscheid maken. Voor de 6 bijkomende zware metalen zijn de normwaarden dwingende waarden wegens het potentieel gevaar voor de gezondheid van de mens en de nadelige gevolgen voor het milieu.

Het potentieel gevaar van sulfaat, chloride, barium, bromide en fluoride voor de volksgezondheid en het milieu wordt lager ingeschat maar deze verbindingen zoals sulfaten en chloriden komen wel algemeen voor in potentiële bouwstoffen. Deze risicogebaseerde waarden worden voor anionen als generieke richtwaarden gehanteerd. Overschrijdingen van de richtwaarden zijn toegelaten. Het is de bedoeling om verhoogde uitloogwaarden in kaart te brengen en bepaalde excessen te vermijden. Er wordt daarbij rekening gehouden met verbindingen die van nature in primaire grondstoffen aanwezig zijn.

Voor de grondstoffen die assen van afvalverbranding of slakken van metallurgie bevatten wordt een overgangperiode van 1 jaar voorgesteld om te voldoen aan de normwaarden voor de uitloogbaarheid van de 6 bijkomende metalen. Voormelde grondstoffen blijven het statuut grondstof behouden gedurende een jaar na de inwerkingtreding van dit besluit. Indien er aanwijzingen zijn dat een andere potentiële bouwstof één of meer van de bijkomende parameters bevat kan de meting van deze parameter ook opgelegd worden. De uitloogwaarden staan in bijlage 2.3.2.B.

In de nieuwe paragraaf 1/1 worden bepalingen opgenomen voor de reinigbaarheid van materialen die niet voldoen aan dwingende normen voor metalen in paragraaf 1.

De reinigbaarheid primeert op het gebruik in een vormgegeven bouwstof. Indien de beoogde grondstof reinigbaar is, moet ze eerst gereinigd worden om het statuut grondstof te bekomen. De reinigbare maar niet gereinigde beoogde grondstof komt niet in aanmerking voor de verwerking tot een vormgegeven bouwstof. De nieuwe tekst legt de verantwoordelijkheid voor het onderzoeken van de reinigbaarheid in functie van het halen van de grenswaarden in paragraaf 1 bij de producent van de beoogde grondstof die de dwingende waarden voor totaalconcentratie of uitloogbaarheid aan zware metalen overschrijdt.

We stellen een getrappt systeem voor. De producent van de beoogde grondstof kiest wie de reinigbaarheid gaat onderzoeken. Dit zal doorgaans een reiniger zijn. We wensen een onafhankelijke tweede mening. De producent doet hiervoor een beroep op een onafhankelijke kennisinstelling die over voldoende expertise beschikt. Deze beoordeelt het onderzoek en geeft ook een eigen advies. Alle resultaten worden in de aanvraag voor grondstofverklaring toegevoegd. De OVAM beslist op basis van deze info of de beoogde grondstof moet gereinigd worden, mag verwerkt worden in een vormgegeven bouwstof of een ander gebruik mogelijk is.

In eerste instantie ligt de focus op de fysico-chemische reinigbaarheid. De studie Beste Beschikbare Technieken (BBT) bij het uitvoeren van bodemsaneringsprojecten en bij grondreinigingscentra (2006) en een geactualiseerde BBT voor reiniging van minerale afvalstromen vormen de basis voor de beoordeling van de reinigbaarheid. De grens tussen reinigbare en niet-reinigbare stromen obv gehalte recyclageresidu (niet reinigbare stromen hebben een recyclageresidu > 40 %) heeft zijn oorsprong in de BBT-studie voor bodemsaneringsprojecten en grondreinigingscentra

Met de nieuwe tekst "Indien de beoogde grondstof niet reinigbaar is, kan ze verwerkt worden volgens een specifieke receptuur tot een vormgegeven bouwstof. Bij dit beoogde gebruik wordt voldaan aan de uitloogbaarheidswaarden vermeld in §1 3°" bieden we een oplossing voor niet-reinigbare potentiële bouwstoffen. Door de test met kolomproef wordt het tweede leven gesimuleerd (zie argumentatie hierboven). De specifieke receptuur voor gebruik in de vormgegeven bouwstof moet in de aanvraag voor grondstofverklaring worden opgenomen.

Slakken van de metallurgie zijn momenteel niet reinigbaar en kunnen uitgesloten worden van het onderzoek naar de reinigbaarheid. Indien niet voldaan aan de dwingende waarde voor totaalconcentratie aan zware metalen of de dwingende waarde voor uitloogbaarheid aan zware metalen, is enkel een gebruik tot vormgegeven bouwstof met receptuur mogelijk. Voor de steenachtige fractie uit bouw- en sloopafval moet eveneens geen onderzoek naar reinigbaarheid wordt uitgevoerd. De gerecycleerde granulaten en fysico-chemisch behandelde gerecycleerde granulaten zijn immers vrijgesteld van de dwingende waarde voor de totaalconcentratie aan metalen.

§3 Ongeacht de oorsprong van de potentiële bouwstof moet de producent garanderen dat voldaan wordt aan het algemene criterium voor de vlottende verontreinigingen. Voor sorteer- en brekerzeefzand kan mits een stringent acceptatiebeleid en eventuele behandeling zoals windshiften de norm van 5,0 cm³/kg voor de vlottende verontreinigingen gerespecteerd worden, zoals bepaald in art. 2.3.2.1, §1, 5°. De verhoogde normwaarde van 7,5 cm³/kg wordt geschrapt.

Artikel 27 (art.2.3.2.3 §2)

De mogelijkheid om een aanvraag voor grondstofverklaring in te dienen als de concrete toepassing nog niet operationeel is, moet niet beperkt worden tot het beoogde gebruik als bouwstof. Voormelde mogelijkheid wordt geschrapt en een generieke bepaling wordt opgenomen onder art. 2.4.2.1 als 2de lid.

Artikel 28 (art. 2.3.3.3 §1)

Om het nieuwe concept van boerderijcompostering als samenwerkingsverband tussen drie landbouwers (waaronder ook natuurbeheerders) te operationaliseren zijn aanpassingen nodig aan het Vlarema en Vlarem II. Artikel 3, §5, 3° van het Mestdecreet definieert dit concept. Daarom wordt bijlage 2.2. aangepast zodat de kwaliteit van boerderijcompost uit een samenwerkingsverband kan worden bewaakt en een einde afvalstatus kan verkrijgen. De aanpassingen zijn in overeenstemming met de definitie van boerderijcompost, zoals van toepassing in het Mestdecreet.

De geproduceerde boerderijcompost wordt toegepast binnen de regels van het Mestdecreet en haar uitvoeringsbesluiten. Dit betekent onder meer dat bij de opbrenging van dergelijke boerderijcompost, onder de in de mestregelgeving bepaalde voorwaarden, slechts 50% van de hoeveelheid P2O5 als opgebracht beschouwd wordt (cfr. art. 13, §5, van het Mestdecreet). Binnen de mestregelgeving is door de dalende fosfaatbestedingsnormen, fosfaat vaak het limiterende element geworden bij de toediening van meststoffen zoals boerderijcompost. Nochtans hebben bepaalde organische mestsoorten zoals boerderijcompost een duidelijk positief effect op het effectieve organisch stofgehalte van de bodem.

Door de limieten die door de bemestingsnormen gesteld worden, kan men, binnen de door de mestregelgeving bepaalde normen, niet steeds de dosis stalmest of compost gebruiken die, met het oog op hun bodemverbeterende functie, nuttig zou kunnen zijn. Om deze reden voorziet de mestregelgeving dat van deze mestsoorten slechts 50% van de opgebrachte hoeveelheid fosfaat in rekening wordt gebracht. Doordat van deze meststof dus een verhoogde dosis toegepast kan worden, is het van belang dat er afdoende controle is op de kwaliteit van de geproduceerde boerderijcompost. Met de voorgestelde koppeling aan proces- en kwaliteitsopvolging van de geproduceerde boerderijcompost wordt dit verzekerd.

Artikel 29 (art. 2.3.3.4)

Om de transparantie in de verwerkingsketen van biologische verwerking te verbeteren, wordt de verplichting tot opmaak van een informatiefiche geïntroduceerd. Deze informatiefiche was al voorzien via het Algemeen Reglement van de Certificering (ARC) maar wordt nu concreter uitgewerkt. Echter worden enkel biologische verwerkingsinstallaties gevat door het ARC; afvalstoffen die rechtstreeks kunnen worden toegepast als bodemverbeteraar/meststof worden hier niet door gevat. Daarnaast is de inhoud van de informatiefiche in het ARC niet nader omschreven.

De opmaak van de informatiefiche is de verantwoordelijkheid van de producent van de afvalstof, aangezien deze over alle informatie beschikt om de fiche op te maken en up to date te houden. Er wordt een koppeling voorzien met de risicoklassen van afvalstoffen zoals voorzien in het ARC. De koppeling bepaalt de frequentie van herziening van de informatiefiche en is in functie van het risicoprofiel van een afvalstof.

De minimale onderdelen van de informatiefiche worden bij ministerieel besluit vastgelegd. Bij het ontbreken van de informatie mag het materiaal niet worden verwerkt.

Artikel 30 (art. 2.3.4.1)

Zoals toegelicht bij de wijziging van art. 2.3.1.2, is dit artikel rond de toepassing van afvalstoffen in afdichtingslagen achterhaald en wordt dit daarom geschrapt.

Artikel 31 (art. 2.3.5.1)

Artikel 2.3.5.1. bepaalt dat materialen afkomstig van metallurgische productieprocessen voor non-ferrometalen, worden beschouwd als grondstoffen als ze rechtstreeks, zonder verdere andere behandeling, worden gebruikt in een ander metallurgisch productieproces voor non-ferrometalen, op voorwaarde dat de materialen zijn opgenomen in de lijst bepaald door de minister.

In dit artikel wordt toegevoegd dat het metallurgisch productieproces voor non-ferrometalen, waarin het materiaal wordt gebruikt, de Europese beste beschikbare technieken moeten toepassen. De grondstoffenregeling geldt bijgevolg niet voor materialen die gebruikt worden in productieprocessen die geen gebruik maken van de Europese beste beschikbare technieken.

Artikel 32 (art. 2.3.7)

Dit is de invoering van een nieuwe onderafdeling 2.3.7. "Criteria voor grondstoffen, bestemd voor het gebruik als blendcomponent in scheepsbrandstof". Het vermelden van het gebruik als blendcomponent in scheepsbrandstof is noodzakelijk. In de scheepvaart is het blenden van verschillende koolwaterstofstromen een courante praktijk, om een scheepsbrandstof op specificatie te brengen. In deze nieuwe onderafdeling worden voorwaarden opgesteld op het niveau van de input, de noodzakelijke opwerkingsprocessen en de samenstellingsvoorwaarden van de beoogde grondstof. Deze voorwaarden zijn gebaseerd op de resultaten uit de VITO studie "Update End of Waste Criteria voor opgewerkte afvalolie" uit 2019.

Artikel 2.3.7.1. verduidelijkt voor welke afvalstromen de vereisten uit de volgende artikels gelden.

Artikel 2.3.7.2. geeft de maximale PCB-norm voor de afvalstoffen die worden ingezet als blendcomponent in scheepsbrandstof.

Artikel 2.3.7.3 vermeldt de opwerkingsprocessen die kunnen garanderen dat de beoogde grondstof, zijnde een blendcomponent voor scheepsbrandstof, voldoende zuiver zijn. Het finale opwerkingsproces is een destillatie waarbij enkel het destillaat, de beoogde grondstof kan zijn of een gelijkwaardige techniek waarvan wordt aangetoond dat ze toelaat dezelfde resultaten te behalen.

Artikel 2.3.7.4. verwijst naar de samenstellingsvoorwaarden waaraan de beoogde grondstof of het destillaat moet voldoen. De samenstellingsvoorwaarden staan opgesteld in een nieuwe bijlage 2.3.3. Gelet op het verdunningsverbod uit artikel 4.4.2 van het VLAREMA gelden de in deze onderafdeling samenstellingsvoorwaarden voor de beoogde grondstoffen voordat deze worden geblend om een scheepsbrandstof op specificatie te brengen.

Artikel 33 (artikel 2.4.2.1)

In het huidige VLAREMA staat een dergelijke bepaling opgenomen enkel voor het gebruik als bouwstof, nl. art. 2.3.2.3 §2. Met deze wijziging wordt deze bepaling nu generiek van toepassing. Bij nieuwe toepassingen ontstaat soms een probleem van de kip of het ei. Laboproeven voldoen aan einde afvalcriteria, maar de concrete toepassing is nog niet operationeel omdat het statuut van het materiaal nog een afvalstof is en de gebruiker ze enkel als grondstof wil inzetten. Bij de aanvraag van een grondstofverklaring voor een nieuwe toepassing zal OVAM nagaan of voldaan wordt aan alle criteria van art 36 en 37 van het Materialendecreet en indien affirmatief zal de grondstofverklaring afgeleverd worden.

Artikel 34 (artikel 2.4.2.2)

1° De term 'werk' komt voor in art. 2.4.2.2 6° voor de herkomst van het materiaal, maar bezit geen meerwaarde. De verwijzing naar "proces" volstaat.

2° Vlarema normeert een aantal parameters. Al te vaak wordt de afweging of een materiaal in aanmerking komt voor gebruik als grondstof beperkt tot deze set van parameters. Met deze aanpassing willen we de producent die het beste zicht heeft op de samenstelling van zijn geproduceerd materiaal en de zorgwekkende en kandidaat-zorgwekkende stoffen die er deel van kunnen uitmaken, wijzen op zijn verantwoordelijkheid om zelf ook een degelijke evaluatie en risicoanalyse te maken. De vervanging van een primaire grondstof door een secundaire grondstof mag immers geen bijkomende risico's geven voor milieu en gezondheid. Logischerwijze wordt in eerste instantie gekeken naar de aanwezigheid van zorgwekkende en kandidaat-zorgwekkende stoffen nl. SVHC vermeld in de (kandidaat) autorisatielijst of restrictielijst van REACH of stoffen vermeld in bijlage I van de POP-verordening. De OVAM zal deze informatie steeds toetsen aan internationale grenswaarden of voorstellen ivm schadelijke stoffen. We verwijzen hierbij ook naar artikel 19 van dit wijzigingsbesluit dat dezelfde doelstelling nastreeft voor reeds lopende grondstofverklaringen.

3° De bijkomende gegevens en documenten die gevraagd worden bij de aanvraag voor grondstofverklaring voor het gebruik als bouwstof worden nu reeds opgevraagd bij de behandeling van de grondstofverklaring. Het opnemen van deze zaken in Vlarema zorgt voor duidelijkheid en een gelijk speelveld en maakt dat de behandeling van de aanvraag vlotter kan verlopen.

Wanneer de kwaliteit van de beoogde grondstof zal opgevolgd worden door een kwaliteitsborgingsysteem zoals bepaald in afdeling 2.5 moet dit aangetoond worden door een overeenkomst met een certificatie-inrichting dat de beoogde grondstof zal gecertificeerd worden overeenkomstig de bepalingen van afdeling 2.5. Deze overeenkomst dient door beide partijen te worden ondertekend.

Indien de kwaliteit van de beoogde grondstof niet zal opgevolgd worden door een kwaliteitsborgingsysteem zoals bepaald in afdeling 2.5 kan de motivatie hiervoor minimaal bestaan uit ofwel een verklaring dat het gaat om een eenmalige hoeveelheid, niet gelinkt aan een productieproces ofwel een verklaring dat het gaat om productieafval uit een productieproces van bouwmaterialen of bouwstoffen. In de andere gevallen moet een nadere omschrijving gegeven worden van de herkomst van het materiaal en moet aan de hand van minstens 5 representatieve analyses blijken dat de verwachte spreiding van de samenstelling van de beoogde grondstof beperkt is en er geen risico is op overschrijding van de dwingende waarden.

Bij de specifieke omschrijving van de toepassing wordt nagegaan hoe de bouwstof een kwalitatieve bijdrage levert aan de functionaliteit van de toepassing door aan te geven:

- of de beoogde grondstof bij gebruik in contact komt met bodemmaterialen en bij het terugnemen van het materiaal er een risico op vermenging is met bodemmaterialen. Bouwstoffen mogen bijv. niet gebruikt worden voor het bouwrijp maken van percelen;
- wat de receptuur/mengverhouding is waarbij de beoogde grondstof gebruikt wordt, cementtype, minimale en maximale dosering van bindmiddel en grondstof en aangeven of de dosering noodzakelijk is om te garanderen dat aan de dwingende waarden voor uitloging is voldaan (indien van toepassing);
- of de beoogde grondstof gebruikt wordt in de productie van een bouw materiaal waarbij de chemische eigenschappen van de beoogde grondstof tijdens het productieproces veranderen (bv een thermisch productieproces);
- Hoe het gebruik van de bouwstof bijdraagt tot de realisatie van de functionaliteit van de toepassing en dat de beoogde grondstof voldoet aan gelijkwaardige technische specificaties als de grondstof die het vervangt zonder dat daarvoor het gebruik van de primaire grondstoffen of bindmiddelen vergroot.
De beoogde bouwtechnische performantie (bijvoorbeeld druksterkte, thermische eigenschappen, ...) voor het gebruik van de bouwstof wordt vergeleken met die van het referentieproefstuk(ken) waarbij enkel primaire grondstoffen worden gebruikt in dezelfde mengverhouding met bindmiddel, dus zonder substitutie van een primaire grondstof door de bouwstof. Het gebruik van de bouwstof en het referentieproefstuk worden met elkaar vergeleken en getoetst aan de van toepassing zijnde bouwtechnische vereisten, standaardbestekken, gestandaardiseerde technische specificaties van een onafhankelijke instelling of dergelijke. Dit moet aangetoond worden door een onderzoek of een rapport van een wetenschappelijke instelling.

Er moet aangetoond worden dat de bouwstof of de toepassing waarin de bouwstof is gebruikt, op het einde van de levensduur, opnieuw kan ingezet worden in de materialenkringloop. Dus dat de toepassing herbruikbaar of recycleerbaar is.

Artikel 35

Bij het aanvraagdossier voor een grondstofverklaring moet de producent toelichten welke kwaliteitsborging wordt toegepast, m.a.w. dat de producent moet toelichten hoe de continue kwaliteit van de grondstof zal worden gegarandeerd eens de grondstofverklaring is afgeleverd.

Het proces voor kwaliteitsborging is bewust niet gekoppeld aan een bepaalde ISO of gelijkaardige norm. Naast de kwaliteitsgarantie heeft de verplichting ook een sensibiliserend effect. We willen de producent hiermee wijzen op zijn verantwoordelijkheid om naast de zelfanalyses die een momentopname zijn, continu de kwaliteit te waarborgen van de grondstoffen die worden geproduceerd zodat deze te allen tijde voldoen aan de eisen van het VLAREMA en de grondstofverklaring. Het staat de producent vrij hiervoor het meest geschikte systeem op te zetten of te gebruiken in functie van de geproduceerde grondstoffen. Bij de aanvraag voor een grondstofverklaring voegt hij het kwaliteitshandboek dat het proces beschrijft of een bewijs van aanwezigheid ervan toe.

Deze verplichting treedt in werking 1 jaar na publicatie van dit besluit.

Artikel 36

1° (art. 2.4.2.3, §3) De termijn voor het behandelen van een grondstofverklaring wordt opgeschort wanneer de OVAM bijkomende informatie aan de aanvrager vraagt. Het gebeurt soms ook dat de OVAM een advies nodig heeft van een derde instantie, bijvoorbeeld een wetenschappelijke instelling, vooraleer de grondstofverklaring te kunnen afleveren. In dat geval wordt de behandelingstermijn nu niet opgeschort, hoewel de informatie even noodzakelijk is bij de behandeling van het dossier. Daarom gebeurt die infovraag nu dikwijls via de aanvrager. Dit artikel voorziet dat de behandelingstermijn ook wordt opgeschort bij rechtstreekse adviesvragen van de OVAM aan externe instanties. Deze wijziging is dus bedoeld om de aanvrager minder te belasten. Als de OVAM derden rechtstreeks kan contacteren, komt dat de efficiëntie van de dossierbehandeling ten goede.

2° (art. 2.4.2.3, §5) De meeste grondstofverklaringen worden afgeleverd voor onbepaalde duur. De OVAM stelt nu vast dat daardoor de databank dossiers bevat die al geruime tijd niet meer actief in gebruik zijn, maar niet worden stopgezet door de houder. Reden hiervoor is dat de houder steeds 'een verklaring van geen productie' oplaadt om zo aan te geven dat een zelfanalyse niet kan worden uitgevoerd. Met dit artikel willen we verhinderen dat slapende grondstofverklaringen na lange tijd opnieuw worden geactiveerd, zonder de garantie dat de kwaliteit uit het oorspronkelijk aanvraagdossier kan worden gegarandeerd.

3° (art. 2.4.2.3, §6) Bij de aanvraag voor een grondstofverklaring worden een set aan parameters geanalyseerd en beoordeeld volgens de wetenschappelijke kennis die op het moment van aanvraag gekend is. Echter, deze wetenschappelijk kennis kan evolueren in de loop van de tijd. De OVAM heeft nu niet de mogelijkheid om de grondstofverklaring bij te sturen op basis van nieuwe wetenschappelijke kennis of vaststellingen op het terrein, vastgelegd in een PV of bestuurlijk verslag. Met deze aanpassing wordt de mogelijkheid geïntroduceerd om de afgeleverde grondstofverklaring en/of grondstofverklaringen voor gelijkaardige grondstoffen aan te passen tijdens de looptijd. Gezien de meeste grondstofverklaringen worden afgeleverd voor onbepaalde duur is de mogelijkheid tot tussentijdse aanpassing uiterst belangrijk.

De houder krijgt hierbij steeds de mogelijkheid zijn zienswijze of verweermiddelen aan te brengen door middel van de hoorplicht die voorzien is.

Artikel 37 (art. 2.4.2.5)

De term 'werk' komt voor in art. 2.4.2.5, 4° maar bezit geen meerwaarde. De verwijzing naar "productieproces" volstaat.

Artikel 38 (art. 2.4.2.6)

Deze aanvulling heeft als doel dat elke gebruiker ten allen tijde op de hoogte is van de voorwaarden voor het gebruik van de grondstof, waarbij dit ook schriftelijk kan worden aangetoond. Op deze manier wordt foutief gebruik van de grondstof en betwisting hierover maximaal vermeden.

Artikel 39

1° (art. 2.4.3.1, §1, 4°) Artikel 2.2.8 bestaat niet meer in het huidige Vlarema waardoor de verwijzing zonder inhoud is. Artikel 2.2.8 werd vervangen door 2.3.1.3/2.

2° (art. 2.4.3.1, §1, 6°) Bij de aanvraag voor een grondstofverklaring worden een set aan parameters geanalyseerd en beoordeeld volgens de wetenschappelijke kennis die op het moment van aanvraag gekend is. Echter, deze wetenschappelijk kennis kan evolueren in de loop van de tijd. De OVAM heeft nu niet de mogelijkheid om de grondstofverklaring op te heffen op basis van nieuwe wetenschappelijke kennis of vaststellingen op het terrein, vastgelegd in een PV of bestuurlijk verslag. Met deze toevoeging wordt de mogelijkheid geïntroduceerd om de afgeleverde grondstofverklaring en grondstofverklaringen voor gelijkaardige grondstoffen op te heffen in geval van ernstige milieuschade.

3° (art. 2.4.3.1, §2, tweede lid) De termijn van zestig kalenderdagen wordt vervangen door een termijn van dertig kalenderdagen om in lijn te zijn met de termijn vermeld in het derde lid van hetzelfde artikel. Het is immers tegenstrijdig dat de OVAM over zestig kalenderdagen zou beschikken om de grondstofverklaring op te heffen, maar het voornemen tot opheffing kan worden beschouwd als ingetrokken als ze dit niet doet binnen de dertig kalenderdagen.

4° (art. 2.4.3.1, §2, derde lid) Omdat in het derde lid geen termijn werd opgelegd waarbinnen de informatie moet worden bezorgd aan de OVAM, kan de grondstofverklaring toch nog gedurende een langere periode blijven doorlopen ook al zijn er knelpunten vastgesteld. Met deze toevoeging moet informatie binnen een korte termijn worden bezorgd aan de OVAM, die wel nog steeds deze termijn kan verlengen bv. omdat het uitvoeren van een analyse meer tijd in beslag neemt.

Artikel 40 (art. 2.6.5)

Bij luierreyclage wil OVAM een transparant zicht hebben op welke materialen geproduceerd worden, voor welke toepassingen en of aan de grondstofvoorwaarden voldaan wordt. De reden is dat luierreyclage een nieuw proces is en we er ons van willen verzekeren dat de daarbij geproduceerde materialen aan de nodige eisen zullen voldoen.

Artikel 41 (art. 3.1.1, §1, eerste lid)

1° Voor de correcte omzetting van de SUP-richtlijn wordt een aanvaardingsplicht ingevoerd voor kunststof vistuig ter voorkoming van marien zwerfvuil.

2° Gebruikte vezelcement wordt toegevoegd aan de lijst van afvalstoffen waarvoor een vorm van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid geldt. Deze toevoeging heeft niet meteen juridische gevolgen gezien er geen afdeling wordt ingevoegd met bepalingen die de UPV effectief in werking laten treden maar biedt wel een theoretische basis hiervoor.

Artikel 42 en 43 (art. 3.2.1.6)

Dit is een nieuw artikel dat de verantwoordelijkheden van de beheerder van de online marktplaats duidelijk maakt. Ten eerste moet hij de producenten die via zijn platform producten verkopen aan consumenten in het Vlaamse gewest, informeren over de aanvaardingsplicht die op hen van toepassing is. Ten tweede moet de beheerder ervoor zorgen dat hij geen toegang verleent aan producenten die hun aanvaardingsplicht niet naleven. Er wordt wel voorzien in de mogelijkheid dat de online marktplaats de verantwoordelijkheden van de producent overneemt. In dat geval moet de producent niet uitgesloten worden van de online marktplaats. Ten derde wordt bepaald dat indien de

marktplaats zelf als producent optreedt, deze gehouden is aan alle verplichtingen die aan producenten worden opgelegd in het kader van de aanvaardingsplicht.

Artikel 44 (onderafdeling 3.4.14)

Dit artikel kadert in de implementeren van de bepalingen van Richtlijn (EU) 2019/904 betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu (de zgn. "SUP-richtlijn") inzake kunststofhoudend vistuig en vistuigafval. Deze verplichtingen omvatten:

- het regelen van een uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor kunststofhoudend vistuigafval, door het instellen van een aanvaardingsplicht. De aanvaardingsplicht voor kunststofhoudend vistuigafval moet ertoe leiden dat al het kunststofhoudend vistuigafval dat wordt aangeboden, wordt ingezameld. Vanaf 1 januari 2025 geldt een jaarlijks minimum inzamelpercentage voor het recyclen van kunststofhoudend vistuigafval van 25%;
- het monitoren en rapporteren aan de Europese Commissie van de totale hoeveelheden kunststofhoudend vistuig dat in het Vlaams Gewest in handel is gebracht;
- het monitoren en rapporteren aan de Europese Commissie van de totale hoeveelheden kunststofhoudend vistuigafval dat door de havenontvangstinstallaties werden ingezameld;
- het sensibiliseren inzake de effecten van kunststofhoudend vistuig en zwerfafval op het milieu, het stimuleren van het gebruik van duurzame alternatieven, en het stimuleren van hergebruik en optimaal afvalbeheer.

Artikel 45 (art. 4.1.3)

De kaderrichtlijn afval definieert de 15 gevaarlijke eigenschappen die afval als gevaarlijk indelen (2008/98/EG, bijlage III). Deze gevaarlijke eigenschappen zijn de laatste jaren tweemaal gewijzigd:

- 14 van de 15 gevaarlijke eigenschappen ("HP's") zijn in 2014 gewijzigd (Verordening 1357/2014)
- de laatste eigenschap, ecotoxiciteit (HP14), is in 2017 ingevuld (Verordening 2017/997) en werd van kracht op 5 juli 2018.

Deze verordeningen leggen – per gevaarlijke eigenschap – vast vanaf welke concentratie aan gevaarlijke stoffen (verbindingen), de afvalstof als gevaarlijk beschouwd moet worden. Het komt erop neer dat (de som van) de concentraties van gevaarlijke stoffen met een bepaalde gevaarlijke eigenschap, vergeleken worden met de grenswaarde voor die eigenschap. Bijvoorbeeld: als de som van de concentraties van corrosieve stoffen meer dan 5 % is, gaat het om gevaarlijk afval.

Deze aanpak, gebaseerd op rekenregels, werkt indien de samenstelling van het afval bekend is, met andere woorden, indien geweten is welke verbindingen in het afvalstaal aanwezig zijn. Via een gerichte chemische analyse kan ontbrekende informatie aangevuld worden.

Indien er weinig informatie over de aard of oorsprong van het afval bekend is, blijkt het moeilijk om een algemene chemische analyse zodanig te interpreteren dat ze bruikbaar wordt voor dit doel. Voor metalen laten bedrijven doorgaans een analyse op elementniveau uitvoeren. Daarmee is de precieze verbinding van het element niet bekend, en kunnen de gevaarlijke eigenschappen niet juist toegekend worden.

De nieuwe definitie van 'ecotoxiciteit' kan grote gevolgen hebben voor de hoeveelheid ecotoxisch afval en de manier waarop het verwerkt moet worden.

De Europese verordening biedt daarom ook alternatieven voor de rekenregels: het is toegestaan om biotesten te gebruiken of er mag rekening gehouden worden met de biobeschikbaarheid van toxische stoffen in afval. Geen van beide alternatieven werd echter op Europees niveau uitgewerkt, noch in wetgeving, noch in een handleiding. De OVAM heeft voor beide alternatieven naar een invulling gezocht. Die alternatieven zijn uitgewerkt in samenwerking met VITO en KULeuven.

Het onderscheid gevaarlijk/niet-gevaarlijk is belangrijk voor het toekennen van de juiste Eural-code. De Eural-code is belangrijk voor het toekennen van vergunningen, grensoverschrijdend transport, MATIS, het IMJV, afvalstoffenregisters, registratie als IHM, grondstofverklaringen, sloopinventaris, aanvaardingscriteria stortplaatsen en vergistingsinstallaties, ...

Artikel 46 (art. 4.3.1/1)

Het doel van dit artikel is ervoor zorgen dat er voldoende inspanningen gebeuren om het eigen en bijhorend terrein net te houden. Het gaat hierbij bijv. om een terras, parking ... die men bezit of exploiteert via eigendom, huur, concessie, ... De verantwoordelijkheid hiervoor ligt niet enkel bij de consument, maar ook bij de uitbater of organisator die zwerfvuilgevoelige producten aanbiedt. Bovendien moet de uitbater voldoende maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de ingezamelde afvalstoffen maximaal kunnen worden hergebruikt of gerecycleerd. Daartoe moeten de nodige recipiënten worden voorzien zodat de consument zich gemakkelijk aan de sorteerverplichting kan houden of een gelijkaardige werkwijze die dit garandeert.

Met dit artikel in Vlarema opteren we voor een uniforme regeling in Vlaanderen die kan worden gehandhaafd door de lokale en gewestelijke toezichthouders.

Artikel 47 (art. 4.3.2)

1° Het is wenselijk dat bedrijven onder bepaalde voorwaarden een aantal afvalfracties samen kunnen laten inzamelen. Dit kan enkel voor droge niet-gevaarlijke afvalfracties die elkaar niet vervuilen, waardoor hoogwaardige recyclage niet in het gedrang komt. Dergelijke inzameling kan een goede oplossing zijn voor kmo's met kleine hoeveelheden van diverse afvalstoffen. In dit wijzigingsvoorstel wordt duidelijker omschreven welke afvalstoffen precies hiervoor in aanmerking komen. Ook de specifieke voorwaarden waaronder dergelijke gezamenlijke inzameling mogelijk is, worden verduidelijkt. Door explicieter te benoemen welke afvalstoffen precies samen ingezameld mogen worden, wordt het ook duidelijker wat er bedoeld wordt met de voorwaarde van "volledige uitsortering". Bij het uitsorteren achteraf moet de sorteerder georganiseerd zijn op het uitsorteren van alle fracties die samen werden ingezameld. Vermits enkel in de lijst vermelde afvalstoffen in hetzelfde recipiënt mogen zitten, kan er geen residu zijn bestaande uit andere afvalstoffen dan degene die vermeld staan in dit artikel. Indien er toch andere afvalstoffen mee ingezameld worden dan diegene die vermeld staan, dan gaat het om een niet-selectieve inzameling (bedrijfsrestafval) en moeten de regels van afdeling 5.5 gevolgd worden. Wel is het mogelijk dat sommige afvalstoffen die onder de limitatieve lijst vallen (bv specifieke types folies of bewerkt papier) niet recycleerbaar blijken en dus alsnog naar verbranding moeten worden afgevoerd na uitsortering. De voorwaarde dat het om droge afvalstoffen moet gaan blijft ook behouden. Aangezien pmd-afval nog (resten van) dranken of voeding kan bevatten, is dit geen droge afvalstof. Ook de vermelde afvalstoffen uit de lijst mogen niet nat zijn. Bijvoorbeeld een bidon uit harde kunststof met daarin een vloeistof komt niet in aanmerking voor dit type inzameling, aangezien de vloeistof bijvoorbeeld het papier en karton kan vervuilen.

Dit artikel verhoogt de rechtszekerheid voor zowel afvalstoffenproducent als inzamelaar, handelaar en makelaar. Het zorgt er ook voor dat het verschil met bedrijfsrestafval, waarvoor een specifieke regeling geldt, duidelijk blijft.

Artikel 48 (art. 4.3.3)

Voor de stromen die vrijkomen bij infrastructuurwerken is het niet strikt noodzakelijk dat de sloopdeskundige kennis heeft van de toepassingen waar asbest kan voorkomen in gebouwen. Een erkenning als bodemsaneringsdeskundige type I moet hier volstaan om het risico op aanwezigheid van asbest te kunnen inschatten. Voor de opmaak van een sloopopvolgingsplan en de sloopopvolging bij gebouwen is het wel noodzakelijk dat de sloopdeskundige beschikt minstens over een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie. De sloopdeskundige moet kennis hebben van waar er in het gebouw mogelijke toepassingen met asbest kunnen zijn. Voor de sloopdeskundigen infrastructuur is een grondige kennis van asbesttoepassingen in gebouwen niet vereist. Deze moet vooral asbest in de bodem (of aanvullagen) kunnen herkennen. En dat is sowieso een vereiste voor de erkend bodemsaneringsdeskundige.

Om zijn opdracht goed te kunnen uitvoeren heeft de sloopdeskundige de volledige medewerking van de opdrachtgever nodig. Deze laatste moet dan ook alle beschikbare relevante info ter beschikking stellen.

Het overmaken van alle afvoerdocumenten als pdf-document aan de sloopbeheerorganisatie zou een te zware en onnodige belasting voor het digitaal portaal zijn van de sloopbeheerorganisatie. Het opladen van de documenten wordt daarom beperkt tot de kopieën van de afgiftebewijzen van de afgevoerde gevaarlijke afvalstoffen en asbestverdachte materialen, de potentieel verontreinigde sloopmaterialen en de puinfractie die door de puinbreker niet als puin met laagmilieurisico-profiel is aanvaard. Op vraag van de sloopbeheerorganisatie moeten ze wel aan haar ter beschikking te worden gesteld. Van de gevaarlijke afvalstoffen moeten de documenten wel worden opgeladen. Of, bij de puinfracties die niet als LMRP door de breker worden aanvaard, teruggekoppeld worden door de breker via digitale systeem van de sloopbeheerorganisatie.

Artikel 49 (art. 4.3.5)

In paragraaf 2 wordt verduidelijkt dat voor alle sloop-, renovatie- of ontmantelingswerken die onder het toepassingsgebied vallen vermeld in artikel 4.3.3, paragraaf 1, steeds een sloopattest moet afgeleverd worden, tenzij anders is bepaald in de conformverklaring van het sloopopvolgingsplan. Het sloopattest moet dus niet enkel afgeleverd worden in de gevallen waarvoor een verwerkingstoelating is afgegeven en waarbij het puin verwerkt is in een inrichting voor de productie van gerecycleerde granulaten onder het eenheidsreglement. In de standaardprocedure voor tracering wordt ook voorzien dat steeds een globaal sloopattest kan afgeleverd worden, dus ook wanneer er weinig sloopmateriaal (= puin) vrijkomt.

In paragraaf 3 wordt verduidelijkt dat de voorziene termijnen worden uitgedrukt in werkdagen in plaats van kalenderdagen.

De standaardprocedure moet de mogelijkheid en de voorwaarden voorzien onder welke het sloopopvolgingsplan en de aanvraag voor sloopattest onvolledig kunnen verklaard worden.

Artikel 50 (art 4.3.6, §1)

Met dit artikel wordt verwezen naar het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen die de Wet van 27 juni 1921 heeft vervangen betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen.

Artikel 51 (art. 5.2.3.17)

Vlarema legt momenteel voor daartoe vergunde externe opslaglokalen een opslagtermijn op van maximum vijf werkdagen na ophaling bij de producent. We willen het onder bepaalde voorwaarden mogelijk maken om deze termijn te verlengen via de omgevingsvergunning. Een langere opslagtermijn in externe opslaglokalen biedt voordelen bij de capaciteitsplanning van de verwerker, bijvoorbeeld bij calamiteiten, onderhoudswerken... Momenteel bestaat er geen maximum opslagtermijn bij de producent of bij de verwerker van het medisch afval, zonder dat dit tot op heden voor problemen heeft gezorgd. Een beperking van 5 werkdagen voor externe opslaglokalen is bijgevolg niet altijd nodig om de veiligheid en hygiëne te garanderen.

Artikel 52 (art. 5.2.4.2 §1)

1° Gezien de expliciete bepaling wanneer de houder zich moet ontdoen van een voertuig, worden ook de toepassing van de 2 andere elementen uit de algemene definitie van een afvalstof (zich ontdoet en zich wil ontdoen) hier specifiek voor voertuigen benoemd conform het al langer bestaande standpunt van de OVAM. Deze expliciete opname moet de onduidelijkheid wegnemen die er nu over bestaat. Het gaat om een niet-limitatieve lijst.

2° De schadebeschrijving zelf die zou moeten leiden tot technisch totaal verlies en dus tot de status afgedankt voertuig wordt opgenomen in de wetgeving. Dit voorstel tot meer objectieve beschrijving van de schade die tot de status afgedankt voertuig zou moeten leiden, moet het aantal discussies en klachten bij de OVAM verminderen.

3° Het betreft hier een eenvoudige verduidelijking omdat het woord "rallycross" verwarrend is. Voor rally worden speciaal daarvoor ontworpen rallyvoertuigen gebouwd. We bedoelen hier gewone voertuigen die tussen gewoon gebruik en afdanking, aangepast worden (verstevigingsbalken, glas en binnenbekleding eruit) om nog een tijdje als hobbycross te gebruiken tot ze ook daarvoor te slecht zijn. Dus beter te spreken van "cross".

Artikel 53 (art. 5.2.4.3 §3)

Verdere verduidelijking om de uitvoering van de depollutie te verbeteren. Van de vele depollutiestappen wordt er gemakkelijk één of een aantal vergeten.

Artikel 54 (art. 5.2.4.4)

Deze aanpassing is noodzakelijk om de opleiding niet alleen te verplichten voor de technieker die de airco aftapt, maar ook de technisch verantwoordelijke van het erkend centrum (in kleine bedrijven is dit dezelfde persoon, dus enkel voor grotere erkende centra betekent dit een bijkomende verplichting die een aantal bedrijven nu al doen in praktijk). De opleiding duurt maar een halve dag en de kostprijs is heel beperkt.

Artikel 55 (art. 5.2.5.3)

Het artikelnummer werd gewijzigd in VLAREM II. Vroeger stonden de regels over verwerking van AEEA onder verwerking van gevaarlijk afval. AEEA kan echter zowel gevaarlijk als ongevaarlijk zijn, maar in beide gevallen gelden dezelfde regels. In VLAREMA moet ook verwezen worden naar de juiste artikelnummers. Vandaar deze wijziging.

Artikel 56 (art. 5.2.7.2)

Artikel 5.2.7.2 bevat opslag- en verwerkingsvoorwaarden voor afgedankte batterijen. Er wordt een derde, vierde en vijfde lid toegevoegd dat bepaalt dat de aanwezigheid van geleidende of brandbare stoffen tot een minimum moet worden beperkt en dat de afgedankte batterijen beschermd moeten zijn tegen blootstelling aan water, overmatige hitte en het risico op breken of andere fysieke schade. ADR conforme verpakkingsmaterialen worden niet als stoffen beschouwd.

De bescherming tegen blootstelling aan water, overmatige hitte en het risico op breken of andere fysieke schade geldt niet voor installaties specifiek vergund voor het sorteren, ontmantelen, recyclen, herbestemmen of herproduceren van afgedankte batterijen indien water, overmatige hitte, breken of andere fysieke schade nodig of onvermijdelijk is in het proces.

Deze uitzondering is voorzien omdat bijvoorbeeld vergunde recyclers batterijen wel mechanisch moeten kunnen behandelen of smelten, in een vergund recyclageproces.

Aangezien afgedankte lithium batterijen kunnen leiden tot felle brand en het vrijkomen van giftige stoffen, zijn speciale veiligheids- en voorzorgsmaatregelen nodig voor de opslag en verwerking van afgedankte lithium batterijen. Mogelijke maatregelen zijn bijvoorbeeld;

- opslag in een recipiënt dat aangepast is voor weerstand tegen brand;
- opslag in ruimte/gebouw dat beschikt over brandwerende wanden en dak, en voorzien is van een systeem voor de vroegtijdige detectie van verhitte brand;
- (semi-)automatisch en aangepast blussysteem dat in staat is een lithium brand in een beginstadium te blussen;
- opslag is goed toegankelijk voor hulpdiensten;
- opslagduur en -hoeveelheid worden zoveel mogelijk beperkt;
- beschikken over een opvangsysteem voor bluswater zodat het bluswater niet in de riolering of het milieu kan terechtkomen.

In overleg met de brandweer of een onafhankelijke deskundige wordt bepaald welke speciale veiligheids- en voorzorgsmaatregelen nodig zijn voor de specifieke opslag of verwerking. Indien de inrichting of activiteit vergunningsplichtig is, maken de speciale maatregelen deel uit van de vergunningsaanvraag en het goedgekeurde werkplan.

Ten slotte bepaalt het toegevoegde lid dat de minister nadere regels voor de opslag en verwerking van afgedankte batterijen kan bepalen.

Artikel 57 (onderafdeling 5.2.15)

Onderafdeling 5.2.15 legt voorwaarden op aan de inputstromen, het luierecyclageproces en de uitgaande stromen. Hierdoor is er een duidelijk wettelijk en handhaafbaar kader

voor deze uitgaande stromen waardoor de veiligheid kan gewaarborgd worden. Het schept een duidelijk kader aan de investeerders in luierreyclage.

Artikel 5.2.15.1 beschrijft welke inputstromen wel of niet in aanmerking komen. Wegwerpluiers uit ziekenhuizen worden op dit moment nog niet toegelaten omdat deze vaak zeer hoge concentraties aan medicijnen hebben. Inlegkruisjes of maandverband worden ook niet toegelaten omdat deze bloed en/of cytostatica bevatten. Het voorbereidend onderzoek keek enkel naar het risico van uitwerpselen. Bloed brengt mogelijks andere, nu nog onbekende, risico's met zich mee en wordt daarom nu niet toegelaten.

Het artikel 5.2.15.2. verduidelijkt dat de luiers selectief moeten ingezameld worden, niet via nascheiding. Als men de inzameling met zakken doet, dan moeten deze transparant zijn. Dit is essentieel om een snelle visuele controle op contaminanten (vb. rubberen handschoenen) toe te laten. Nascheiding wordt uitgesloten omdat de kwaliteit van de inputstroom dan mogelijk laag is wegens contaminatie met andere afvalstoffen. Daarnaast is het verplicht om bij tijdelijke opslag de luiers in een geschikt recipiënt op te slaan dat geur- en lekdicht is om milieuhinder te beperken. Ook moet het recipiënt handelingen op een hygiënische wijze toe laten zodat er geen contaminatie van de gebruikte luiers kan gebeuren.

Artikel 5.2.15.3. eist dat het recyclageproces in staat is om pathogenen af te doden zodat de uitgaande stromen veilig in kringloop kunnen worden gebracht. Hiervoor wordt verwezen naar het hoofdstuk CMA/4/B waar de eis en bijhorende test in detail uitgeschreven staat.

Artikel 5.2.15.4 verduidelijkt in §1 welke de mogelijke uitgaande stromen zijn die in aanmerking komen voor teruggewonnen grondstoffen.

In §2 worden er specifieke voorwaarden aan deze uitgaande stromen opgelegd. Bij wegwerpluiers zijn de twee grootste risico's voor recyclage ten eerste de in de stoelgang/urine aanwezige medicijnen of hormonen, en ten tweede de in de stoelgang/urine aanwezige pathogenen. Daarom heeft VITO voorgesteld om hierop specifieke grenswaarden te leggen.

De lijst van de te controleren medicijnen en hormonen en de bijhorende grenswaarde werd opgenomen in Bijlage 5.2.15.A. Bijlage 5.2.15.B geeft een overzicht van de twee mogelijke meetmethodes om pathogenen te meten en de bijhorende grenswaarden. Tenslotte wordt in §2 ook de meetfrequentie opgelegd. Hierbij wordt gebruik gemaakt van een degressief schema. In het begin wordt er vaker gemeten. Wanneer deze eerste metingen consequent in orde zijn, wordt het meten afgebouwd tot 1x per jaar.

In §3 wordt verduidelijkt wat er moet ondernomen worden wanneer een uitgaande stroom een overschrijding van een grenswaarde heeft.

In §4 wordt verduidelijkt dat er steeds een grondstofverklaring nodig is wanneer men een uitgaande stroom uit luierreyclage als grondstof op de markt wil brengen. Dit is in lijn met de aanpassing aan artikel 2.6.5.

In §5 wordt duidelijk gemaakt dat al deze voorwaarden niet van toepassing zijn indien de materialen uiteindelijk verbrand of gerecycleerd worden in een vergassings- of pyrolyse-installatie. De hoge temperatuur die inherent verbonden is aan deze technieken zorgt ervoor dat de aanwezige pathogeen-, medicijn- en hormoonresten voldoende afgebroken worden. Hierdoor is het niet meer nodig om de uitgaande stromen van deze recyclagetechnieken te testen voor pathogeen-, medicijn- en hormoonresten.

Artikel 58 (art. 5.3.3.5)

Artikel 5.3.3.5, §1 stelt dat het gebruik van een bouwstof in een bouwwerk noodzakelijk moet zijn en een duidelijke bouwtechnische functie moet bezitten. Zoals bepaald in de definitie van bouwstof moet naargelang de toepassing voldaan worden aan bouwtechnische normen, specificaties of voorschriften.

Artikel 2.3.1.3, derde lid stelt "Het gebruik van een grondstof als bodem is niet toegelaten". Bij het gebruik van een bouwstof moet op de toepassingsplaats dan ook het onderscheid tussen bouwstof en bodem visueel duidelijk waarneembaar zijn.

Gerecycleerde granulaten inclusief zeefzand zijn door hun samenstelling (> 80% stenen) op zich reeds visueel te onderscheiden van de bodem. Bouwstoffen moeten maximaal in de materiaalkringloop van bouwstof blijven.

Het huidige begrip 'bouwstof in ongebonden toestand' is niet éénduidig te omschrijven. De verwijzing naar afwezigheid van een bindmiddel en niet uitharden blijft vaag en wordt daarom geschrapt.

Voor het gebruik van bouwstoffen op of in de bodem is in paragraaf 2 de verwijzing naar de lijst van toepassingen van bodemmateriële voor bouwkundig bodemgebruik een goede vertrekbasis voor alle potentiële bouwstoffen. Bijgevolg is dit gebruik niet beperkt tot bouwstof in ongebonden toestand en moet er geen uitzondering voorzien worden voor gerecycleerde granulaten. Wel moet het mogelijk zijn om bouwstoffen ook in andere toepassingen dan voormelde limiterende lijst te gebruiken. Deze toepassingen kunnen in de grondstofverklaring nader gespecificeerd worden.

Het ophogen van terreinen en aanvullen van bouwputten moet met bodemmateriële gebeuren. Deze toepassingen vallen onder het gebruik als bodem. Een bouwstof komt volgens paragraaf 3 voor deze toepassingen niet in aanmerking. Het aanvullen van bouwputten van rioleringen, gebouwen en kunstwerken zijn toepassingen die toegelaten zijn in het SB 250. Bij deze toepassingen is het gebruik van gestabiliseerd zand dat zeefzand bevat mogelijk.

Artikel 59 (onderafdeling 5.3.5)

Zoals toegelicht bij de wijziging van art. 2.3.1.2, is het gebruik in kunstmatige afdichtingslagen achterhaald en wordt deze onderafdeling daarom geschrapt.

Artikel 60 (art. 5.3.12.1)

De regel dat op evenementen het gebruik van eenmalige recipiënten voor het serveren van drank is toegestaan, als ze voor meer dan 95 % worden ingezameld, is in de praktijk niet handhaafbaar. De 95%-maatregel veronderstelt een weging van de aangekochte verpakkingen en de verpakkingen die als afval het terrein verlaten. Dit is in de praktijk niet te controleren en ondermijnt de toepassing van de wetgeving.

Bovendien legt de Europese SUP-richtlijn de verplichting op het gebruik van eenmalige plastic bekertjes en voedselverpakkingen af te bouwen. Een nieuw koninklijk besluit betreffende producten voor eenmalig gebruik en ter bevordering van herbruikbare producten geeft uitvoering aan de richtlijn en verbiedt vanaf 17 januari 2023 het op de markt brengen van kunststof wegwerpdrinkbekertjes (met uitzondering van kartonnen bekertjes met een laagje coating). Uit onderzoek (CE Delft, 2020) blijkt dat eenmalige alternatieven voor kunststoffen cateringmateriaal qua milieu-impact vergelijkbaar of zelfs beperkt slechter scoren. We willen dus absoluut vermijden dat dit verbod leidt tot een verschuiving van eenmalige plastic bekertjes naar andere wegwerpdrinkverpakkingen.

Het blijkt dat op evenementen waar er volledig wordt overgeschakeld op herbruikbare recipiënten, de netheid van het terrein enorm toeneemt, en daar tegenover de totale afvalberg en het zwerfvuil drastisch daalt. De bedoeling is dus om bij te dragen tot een effectieve vermindering van het gebruik van eenmalige recipiënten, en, in lijn met de verplichtingen voor overheden, ook voor niet-overheden een verschuiving te veroorzaken van wegwerpverpakkingen naar recipiënten voor hergebruik. Vandaar wordt hier een traject wordt opgenomen richting een algemeen verbod op het gebruik van drankverpakkingen voor eenmalig gebruik op evenementen. We stellen een gefaseerde aanpak voor zodat de sector en het aanbod op de markt voldoende tijd krijgen om zich aan te passen in lijn met het streefdoel om een statiegeldsysteem in te voeren tegen 2025.

In de beslissingsbomen is bepaald dat in geval er handelaren of horeca in een bepaalde evenementenzone gelegen zijn, er moet bekeken worden of deze deel uitmaken van het evenement. Een handelaar of horeca-uitbater maakt deel uit van het evenement wanneer hij aangeeft er effectief deel van uit te maken door bijvoorbeeld een buitentoog te plaatsen. De beslissingsboom bepaalt ook dat de lokale overheid dit anders kan bepalen. Maatregelen op maat van de context van een gemeente of stad worden op die manier aangemoedigd.

Artikel 61 (art. 5.3.12.4)

Voor een optimale milieu-impact is het noodzakelijk dat herbruikbare recipiënten zoveel mogelijk hergebruikt worden binnen hun levensduur. We stellen vast dat herbruikbare recipiënten soms eenmalig worden ingezet voor bijvoorbeeld marketingdoeleinden, of als verdoken inkomstenbron. Ook worden wegwerprecipiënten in bepaalde gevallen wel ingezameld, maar zonder inspanningen te doen om in een tijdige afwas en hygiënische opslag te voorzien om opnieuw in het hergebruikscircuit ingezet te worden. De herbruikbare recipiënten gaan hierdoor verloren en fungeren in de praktijk als wegwerprecipiënt. Vandaar de noodzaak aan een retoursysteem met een minimaal retourpercentage zodat de recipiënten in omloop blijven en een continu gebruik gegarandeerd is.

Een inzamelpercentage voor herbruikbare recipiënten is handhaafbaar op basis van aantallen. Het aantal recipiënten die worden ter beschikking gesteld verminderd met het aantal recipiënten die worden teruggebracht.

Bij glazen recipiënten stelt de inzamelproblematiek zich niet, consumenten zijn vertrouwd met hergebruik en het terugbrengen van dit materiaal. Een inzamelingspercentage is vandaar een overbodige voorwaarde voor deze materialenstroom. Met andere woorden, in de praktijk zal er voor glazen recipiënten niets veranderen.

Artikel 62 (art. 5.3.13.2)

Het verbod op gebruik van niet-transparante afvalzakken is bedoeld om de visuele controle op de sorteerplicht door inzamelaars mogelijk te maken. Deze visuele controle is conform artikel 5.5.1 niet verplicht voor restafval van schepen en medisch afval. Het is dan ook beter medisch afval uit te sluiten van dit verbod.

Artikel 63 (art. 5.3.14)

In aanloop van de inwerkingtreding van artikel 5.3.14.1. (1 januari 2021) van het VLAREMA bleek dat er onvoldoende thuiscomposteerbare stickers commercieel beschikbaar waren. Daarnaast leidde de geformuleerde uitzondering inzake wettelijkheid

en functionaliteit tot grote onduidelijkheid. De uitzondering leidde bovendien tot een significante ontwijkmogelijkheid voor het verder gebruik van niet composteerbare stickers.

Na overleg met betrokken onderzoeksinstituten, producenten en verdelers van groenten en fruit werd overeengekomen om op korte termijn de verplichting op het gebruik van industrieel composteerbare stickers te introduceren in het VLAREMA. Deze zijn momenteel wel commercieel beschikbaar. Deze verplichting gaat daarom in bij inwerkingtreding van deze wijziging, aangezien de geviseerde sectoren via hun sectororganisaties tijdig op de hoogte werden gebracht van de geplande aanpassing van het stickerverbod.

Voor thuiscomposteerbare stickers werd door de onderzoeksinstituten aangegeven dat een ontwikkelingspad van 3-4 jaar volstaat voor commerciële beschikbaarheid. Daarom voorziet het wijzigingsvoorstel dat vanaf 1 januari 2025 enkel thuiscomposteerbare stickers worden toegelaten. Industrieel composteerbare stickers zijn na die datum dan niet meer toegelaten.

De bepaling is van toepassing voor alle groenten en fruit die worden vermarkt voor consumptie in het Vlaams gewest. Dit impliceert dat groothandels en veilingen die leveren aan Vlaamse retail en horeca, of individuele voedingshandelszaken verantwoordelijk zijn voor de naleving van deze bepaling.

Om de conformiteit van de gebruikte stickers met de vereiste inzake composteerbaarheid te bewijzen, worden enkel stickers aanvaard die voldoen aan de vereisten van de volgende normeringen:

- EN 13432 voor industrieel composteerbare stickers.
- AS 5810, NF T 51-800 of OK Compost Home voor thuiscomposteerbare stickers.

Artikel 64 (onderafdeling 5.3.15)

De voorwaarden voor het gebruik van houtsnippers als bodembedekker werden vastgelegd in de "Omzendbrief betreffende de kwaliteit van houtsnippers voor gebruik als mulchmateriaal" van 26 mei 2004. In deze omzendbrief zijn voorwaarden opgenomen waaraan houtsnippers moeten voldoen om als bodembedekker, en dus niet als afvalstof, te worden beschouwd. Deze omzendbrief was enkel van toepassing op lokale besturen.

In realiteit bieden ook private bedrijven houtsnippers als bodembedekker aan.

In het Actieplan voedselverlies en biomassa-reststromen 2021-2025 zijn deze voorwaarden ook opgenomen.

Met deze aanpassing van het VLAREMA worden deze voorwaarden (bij gebruik buiten landbouwgebied) wettelijk verankerd. Deze voorwaarden zijn niet van toepassing wanneer particulieren hun eigen snoeiafval verhakelen voor gebruik in de eigen tuin.

Door het gebruik van bodembedekker bij bebossing of herbebossing wordt in eerste instantie evapotranspiratie tegengegaan, de bodem wordt beschermd tegen droogte, concurrerende kruidvegetatie wordt onderdrukt, bodemleven gestimuleerd, ... Op termijn zal een deel van de bodembedekker dieper in de bodem terechtkomen en krijgt men zo een toename van het organisch materiaal in de bodem.

Houtsnippers mogen niet worden geproduceerd op basis van materiaal dat besmet is met plantpathogenen, om de verdere verspreiding te voorkomen.

Artikel 65 (onderafdeling 5.3.16)

Krimphoezen worden gebruikt voor het verpakken van meerdere producten. Enkel voor het verpakken van bouwmaterialen werden krimphoezen uitvoerig getest. Deze krimphoezen met recycalaat worden nu reeds gebruikt bij verschillende bedrijven. Aangezien er veel bouwmaterialen worden verpakt in het buitenland en nadien worden ingevoerd, is het gebruiksverbod enkel van toepassing op bouwmaterialen verpakt op het Vlaamse grondgebied. We gaan met de andere gewestelijke overheden het gesprek aan om een gelijkaardig gebruiksverbod op te nemen in hun wetgeving.

Artikel 66 (onderafdeling 5.3.17)

Het is voldoende bewezen dat 100% recycled content technisch mogelijk is. Voor de bewegende delen van het compostvat geldt het gebruiksverbod niet, wegens technische redenen.

Artikel 67 (onderafdeling 5.3.18)

Dit is een robuuste toepassing met vrij hoge technische eisen. Uit verscheidene bronnen blijkt evenwel dat het mogelijk is om hier een minimumgehalte aan recycled content in te zetten, wat in de praktijk dan ook al regelmatig gebeurt. We willen de voorwaarde beperken tot de romp. Voor de bewegende onderdelen (deksel, onderstel) geldt het gebruiksverbod niet, omdat daarvoor specifieke eisen gelden die mogelijks niet kunnen worden ingevuld bij een verplichte recycled content.

Artikel 68 (onderafdeling 5.3.19)

Dit is een weinig veeleisende toepassing, waar het inzetten van recycalaat reeds courant gebeurt. Als ingebruikname geldt hier de start van de teelt.

Artikel 69 (onderafdeling 5.3.20)

Dit is een robuuste toepassing, waar recycalaat reeds volop wordt ingezet door Belgische bedrijven. Dit gebruiksverbod is enkel van toepassing indien gekozen wordt voor kunststofmaterialen. Meubilair, gemaakt van andere materialen, zoals hout of beton zijn nog steeds mogelijk. Het verbod geldt enkel voor openbare buitenruimten. Derhalve is het dus eigenlijk alleen van toepassing op overheden.

Artikel 70 (onderafdeling 5.3.21)

Dit gebruiksverbod is specifiek van toepassing voor overheden. Via overheidsaankopen kunnen overheden een grote stimulans zijn voor de afzet van het recycalaat. Nu worden bestekken vaak zo opgemaakt dat net de producten met recycalaat worden uitgesloten. Dit gebruiksverbod is enkel van toepassing indien gekozen wordt voor kunststofmaterialen. Geluidswanden opgebouwd uit andere primaire materialen dan kunststoffen zijn nog steeds mogelijk. De hoeveelheid geluidswanden die gemaakt zijn uit kunststof in België is eerder beperkt, maar indien gemaakt uit kunststoffen, is dit van bij aanvang gedaan uit gerecycleerde kunststoffen (zowel pre-als post-consumer). Er zijn geen conflicten met de gangbare normen of akoestische en mechanische eisen en aspecten. Voor spoorwagopdrachten zijn de uitzonderlijke hoge geluidsabsorptie, de elektrisch isolerende eigenschappen en ongevoeligheid voor corrosie van kunststoffen geluidswanden een grote meerwaarde.

Artikel 71 (onderafdeling 5.3.22)

Dit gebruiksverbod is specifiek van toepassing voor overheden. Via overheidsaankopen kunnen overheden een grote stimulans zijn voor de afzet van het recycklaat. Nu worden bestekken vaak zo opgemaakt dat net de producten met recycklaat worden uitgesloten. In aanbestedingen wordt meestal een BENOR certificaat gevraagd. Hierdoor wordt normatief een beperking opgelegd aan het gebruik van recyclaten. Het toekennen van percentages in de EN 1401-1 (sectie 5.6) beperkt mogelijk de doorontwikkeling naar gebruik van meer recycklaat, voornamelijk post-consumer. In het gebruiksverbod wordt de verplichting van post-consumer recycklaat niet opgelegd.

Artikel 72 (onderafdeling 5.3.23)

Dit gebruiksverbod is specifiek van toepassing voor overheden. Via overheidsaankopen kunnen overheden een grote stimulans zijn voor de afzet van het recycklaat. Kunststof afdekplaten worden op dit moment zowel in virgin materiaal als in gerecycleerd materiaal gemaakt. Omwille van bepaalde specifieke eisen in bestekteksten naar identificatie (kleur, opdruk, geometrie, ...) kan het gebeuren dat men geen gerecycleerd materiaal kan inzetten, of toch zeer beperkt.

Artikel 73 (onderafdeling 5.3.24)

Dit gebruiksverbod is ook enkel van toepassing op overheden. Via overheidsaankopen kunnen overheden een grote stimulans zijn voor de afzet van het recycklaat. Technisch is bewezen dat de 30% geen enkel probleem is om kwaliteitsvolle raamsystemen te produceren.

Artikel 74 (art. 5.4.1)

Dit betreft een technische verduidelijking en behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 75 (art. 5.4.2)

1° Dit betreft een technische verduidelijking en behoeft geen verdere toelichting.

2° Deze toevoeging is noodzakelijk om te vermijden dat voor studio's, studentenkamers, hotelkamers, ... met een oppervlakte van kleiner dan 20 m² geen asbestattest moet opgesteld worden.

Artikel 76 (art. 5.4.3)

1° Dit betreft een technische verduidelijking en behoeft geen verdere toelichting.

2° Een klachtenprocedure is een noodzakelijk element van een goed kwaliteitshandboek. Bij klachten moet ook geanalyseerd worden of het nodig is de bestaande procedures aan te passen en correctieve maatregelen te nemen. In het kader van interne controles of van controles op de werking van de certificatie-instelling, vermeld in artikel 5.4.7 van het Vlarema, is het nodig om de goede uitvoering hiervan te kunnen nagaan op basis van een klachtenregister.

3° a Dit betreft een technische verduidelijking.

3° b Opdat een auditeur zijn job kwaliteitsvol kan uitoefenen moet hij/zij niet enkel een persoonsgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie zijn. De auditeur moet ook kennis hebben van auditsystemen en van de beoordelingsrichtlijnen voor de audits zoals

beschreven in het certificatiereglement, hij/zij moet ook een relevante ervaring hebben met asbestinventarisaties. Het was nodig dit bijkomend te specificeren.

4° Opdat een lesgever zijn job kwaliteitsvol kan uitoefenen moet hij/zij ervaring hebben met lesgeven en een relevante ervaring hebben met asbestinventarisaties. De lesgever moet ook aantonen dat hij/zij beschikt over de kennis waarover een persoonsgecertificeerde deskundige moet beschikken door te slagen in het examen voor deze deskundigen. Tenslotte moet de lesgever de gratis opleidingen en bijscholingen volgen die de OVAM organiseert voor de lesgevers. Het was nodig dit bijkomend te specificeren.

Artikel 77 (art. 5.4.4)

Door het opstellen van een model van aanvraagformulier wordt de volledigheid van de aanvragen beter gegarandeerd.

Artikel 78 (art. 5.4.7)

1° Dit betreft een technische verduidelijking en behoeft geen verdere toelichting.

2° De informatie in het jaarverslag is nodig om vast te leggen welke elementen moeten behandeld worden in de jaarlijkse bijscholing. Het is daarom nodig deze jaarverslagen sneller te bezorgen aan de OVAM.

3° Om meer rechtszekerheid te bieden aan de certificatie-instellingen en duidelijkheid te geven over de modaliteiten van de controles op de certificatie-instellingen, is het nodig deze uit te werken in het certificatiereglement.

Artikel 79 (art. 5.4.8)

1° Dit betreft een technische verduidelijking en behoeft geen verdere toelichting.

2° Dit betreft een technische verduidelijking en behoeft geen verdere toelichting.

3° De wijziging met betrekking tot de "aangesloten deskundigen" betreft een technische verduidelijking die geen verdere toelichting behoeft.

Om het kwaliteitsvolle gebruik van de certificaten te kunnen waarborgen is het nodig om in het certificatie-reglement een uniforme sanctie-regeling uit te werken die op eenzelfde manier wordt toegepast door de verschillende erkende certificatie-instellingen.

4° Opdat het certificatie-systeem financieel leefbaar is voor de certificatie-instellingen moeten ze voor hun verschillende taken een bijdrage kunnen vragen.

De jaarlijkse bijdrage moet de kosten dekken die nodig zijn voor de algemene werking van de certificatie-instelling waaronder het informeren van de bij hun aangesloten certificaathouders, het behandelen van vragen en klachten en het uitvoeren van de controles. Voor volgende limitatieve lijst van taken kunnen ze een afzonderlijke kostprijs aanrekenen: de verplichte opleiding met praktijkgedeelte, de behandeling van de aanvraag van een persoons- of procescertificaat, de audits, de sanctionering en de jaarlijks verplichte bijscholing.

Artikel 80 (art. 5.4.10)

1° De asbestdeskundige moet onafhankelijk en onpartijdig werken. Voor enkele vormen van onverenigbaarheden is het nodig deze expliciet op te nemen in het Vlarema. Zowel

een opdrachtgever van een asbestinventaris als een asbestverwijderaar kunnen er financieel voordeel uit halen als ze zelf een asbestinventaris mogen opstellen daarom geldt voor deze actoren een onverenigbaarheid. Onder asbestverwijderaar wordt verstaan elke erkende asbestverwijderaar, maar ook een eventuele niet-erkende verwijderaar die op de betrokken locatie asbesthoudende materialen verwijdert.

2° Een verdere detaillering rond de gevallen van onverenigbaarheid moet worden uitgewerkt in het certificatiereglement.

3° Dit betreft een technische verduidelijking.

4° Opdat de opdrachtgevers voor de inventarisaties voor de asbestinventarisatessen kunnen nagaan of de persoonsgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie effectief (nog steeds) gecertificeerd is moet er een lijst beschikbaar zijn die steeds geactualiseerd wordt.

Artikel 81 (art. 5.4.11)

Dit betreft een technische verduidelijking om de bepaling in overeenstemming te brengen met de bepaling in art 33/10 §3, 4^e lid van het materialendecreet.

Artikel 82 (art 5.4.12)

1° De asbestdeskundige moet onafhankelijk en onpartijdig werken. Voor enkele vormen van onverenigbaarheden is het nodig deze expliciet op te nemen in het Vlarema. Zowel een opdrachtgever van een asbestinventaris als een asbestverwijderaar kunnen er financieel voordeel uit halen als ze zelf een asbestinventaris mogen opstellen daarom geldt voor deze actoren een onverenigbaarheid. Onder asbestverwijderaar wordt verstaan elke erkende asbestverwijderaar, maar ook een eventuele niet-erkende verwijderaar die op de betrokken locatie asbesthoudende materialen verwijdert.

2° Een verdere detaillering rond de gevallen van onverenigbaarheid moet worden uitgewerkt in het certificatiereglement.

3° Opdat de opdrachtgevers voor de inventarisaties voor de asbestinventarisatessen kunnen nagaan of de persoonsgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie effectief (nog steeds) gecertificeerd is moet er een lijst beschikbaar zijn die steeds geactualiseerd wordt.

Artikel 83 (art. 5.4.14)

1° Dit artikel regelt de mogelijkheid om in het kader van een overdracht ook vastgoedcommissarissen en in het kader van een sloopopvolgingsplan ook een erkende sloopbeheerorganisatie leesrecht te verlenen tot de databank asbestinventarisatie.

2° Bij een beslissing tot sanctionering kan het nodig zijn het lees- en/of schrijfrecht tijdelijk of volledig weg te nemen.

Artikel 84 (art. 5.4.15)

1° Dit betreft een logische toevoeging dat de geldigheid van het asbestinventarisatetest van onbepaalde duur is, indien geen asbesthoudende materialen werden aangetroffen.

2° Dit betreft een technische verduidelijking en behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 85 (art. 5.4.16)

Dit artikel beschrijft de initiatie van een sectorraad asbest, die fungeert als overkoepeld adviesforum en aanspreekpunt. De samenstelling is representatief voor de actoren die de marktketen voor de opmaak van asbestinventarisatietesten vertegenwoordigen. De klemtoon ligt op adviesverlening, niet bindend maar leidend.

Artikel 86 (art. 5.5.1.1)

Er wordt een bijkomende uitzondering voorzien op de regeling omtrent inzameling van bedrijfsrestafval. Deze regeling is enkel bedoeld voor restafval dat ook als zodanig al bij de primaire afvalstoffenproducenten werd ingezameld. Indien afvalstoffen bijvoorbeeld afkomstig zijn van selectieve inzameling bij de eerste afvalstoffenproducent, maar vervolgens een verdere nasortering ondergaan, dan is het mogelijk dat het residu van die sortering ook een 'mix' van meerdere materialen is, waardoor in principe mogelijk voldaan wordt aan de definitie van bedrijfsrestafval. De regeling is daarvoor evenwel niet bedoeld. Daarom worden dergelijke situaties uitgesloten.

Ook het restafval van schepen wordt uitgezonderd. Daar zijn verschillende redenen voor. Wat betreft de zeevaart zijn er specifieke regels inzake de sorteerverplichtingen, vastgelegd in internationale verdragen en ook via aparte regels in het VLAREMA (art. 4.3.4). De regels in afdeling 5.5 zijn evenwel gericht op het stimuleren van de bronsortering cf. artikel 4.3.2 (algemene sorteeregels voor bedrijven). Bij zowel de scheepvaart als de binnenvaart zijn er bovendien ook schippers waarbij het eerder om huishoudelijk afval gaat (bv. plezierjachten). Ook op die situatie zijn de regels van afdeling 5.5 niet afgestemd. Verder zullen schippers vaak hun afval ergens in een haven kwijt kunnen, waar een inzamelaar vervolgens het afval zal ophalen. Dit stelt problemen met het opmaken van non-conformiteiten. Hoewel de schippers het afval deponeren, zal toch de haven een non-conformiteit krijgen.

De uitzondering voor restafval van schepen moet strikt geïnterpreteerd worden. Enkel indien het uitsluitend restafval van schepen betreft, is de uitzondering van toepassing. Indien een recipiënt ook ander restafval bevat (bv. van andere havenactiviteiten), dan moeten de regels van afdeling 5.5 wel gevolgd worden.

Artikel 87 (onderafdeling 5.5.2)

Het zijn vooral de eerste afvalstoffenproducenten die toelichting moeten krijgen van de professionele inzamelaars over de sorteerplicht. Dit wordt verduidelijkt door toevoeging van het woord 'eerste' bij afvalstoffenproducent. De informatieplicht kan ook breder zijn dan enkel over de sorteerplicht in nauwe zin, daarom wordt 'over de sorteerplicht' weggelaten.

Artikel 88 (art. 5.5.2.4)

Afvalstoffenproducenten betalen vaak één vaste prijs per ophaling van het bedrijfsrestafval. Dergelijke formules zetten de afvalstoffenproducent niet aan om correct te sorteren. Het kost de afvalstoffenproducent namelijk evenveel om een half gevulde restafvalcontainer aan te bieden dan wel om een volle container aan te bieden. Dat terwijl de selectieve inzameling wel bijkomende kosten met zich meebrengt. Om dit tegen te gaan, wordt het wegen van het bedrijfsrestafval verplicht. De klant moet ook geïnformeerd worden over het werkelijk aangeboden gewicht en de kosten die gepaard gaan met de verwerking van dit aangeboden gewicht aan bedrijfsrestafval moeten ook correct worden doorgerekend in de factuur op basis van dat gewicht.

De heffingen ten gevolge van verbranding (en eventueel storten) van bedrijfsrestafval moeten in het bijzonder volledig worden doorgerekend op basis van het gewicht. Deze mogen niet worden uitgemiddeld over de verschillende klanten, waardoor er geen verschil zou zijn tussen goed en minder goed sorterende klanten.

De praktische bezwaren zijn vrij beperkt. Ophaalwagens kunnen vrij makkelijk met een weegstelsel worden uitgerust om rolcontainers te wegen. Afzetcontainers kunnen dan weer makkelijk via de weegbrug op de site worden gewogen. Veel vrachtwagens zijn vandaag reeds uitgerust met weegsystemen. Een weegstelsel is vrij standaard om discussies over overlading te objectiveren. In geval van overlading, waardoor containers moeilijker geleedigd kunnen worden, krijgen klanten nu reeds vaak een boete. Daar waar er nog geen weegstelsel voorzien is, kan dat makkelijk in de vrachtwagen worden geïntegreerd. Daarnaast zijn er enkele aanpassingen nodig in de facturatiesystemen. Vandaar dat er een overgangstermijn wordt voorzien en deze regeling pas in 2025 in werking treedt.

Bij inzameling uitsluitend met zakken is weging minder evident. Daarom is de inzameling met zakken tot en met 120 liter uitgesloten van de verplichting tot wegen. Het is niet wenselijk ook zakken met een grotere inhoud uit te zonderen, omdat dit uitnodigt tot het ontwijken van de verplichting tot wegen door de inzameling met heel grote zakken te doen. De uitzondering is uiteraard ook niet van toepassing op zakken die in een container aanwezig zijn, aangezien dan gewoon de container gewogen kan worden.

Deze actie is ook opgenomen in het ontwerp van uitvoeringsplan voor huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval 2023-2030. Uit de bijhorende ontwerp plan-MER blijkt dat met deze maatregel tot een kwart van de doelstelling richting 30% minder bedrijfsrestafval tegen 2030 kan worden afgelegd.

Lokale besturen zamelen ook kleine hoeveelheden bedrijfsrestafval in samen met het huishoudelijk restafval. In het uitvoeringsplan huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval wordt dit toegestaan voor een maximale hoeveelheid van 3 zakken van 60 liter of 22,5kg per 2 weken. In dat geval moeten de regels voor het huishoudelijk restafval gevolgd worden, waaronder de toepassing van de tarieven uit bijlage 5.1.4. Deze regeling is dus niet relevant en niet toepasbaar voor deze situatie.

Artikel 89 (art. 5.5.3.1)

1° Dit artikel is enkel relevant voor de eerste afvalstoffenproducenten.

2° Vandaag gebeuren visuele controles op het restafvalreceptiënt nog handmatig. De belader doet zelf het deksel van een rolcontainer open en checkt aan de oppervlakte of er geen sorteerfouten zijn gebeurd. Er komen signalen uit de sector dat er gewerkt wordt aan automatisering op basis van camera's en artificiële intelligentie. Dergelijk camerasysteem kan in de toekomst wellicht beter en efficiënter werken dan handmatig controles. Het zorgt ook voor een meer gelijke aanpak in de visuele controles en objectivering van discussies met de klanten. De huidige wetgeving is hier evenwel niet op voorzien, omdat de wetgeving stelt dat de visuele controle moet gebeuren vooraleer het afval in het voertuig wordt geladen. Dat kan niet met een camerasysteem, omdat de camera's op de vrachtwagen worden gezet en het afval filmen bij het uitkippen van de containers. Handmatig is de controle op dat moment niet meer mogelijk, omdat dit te

snel gaat. Maar camera's zijn daar wel toe in staat. Bovendien biedt dit het voordeel dat niet enkel de oppervlakte van het recipiënt, maar ook de quasi volledige inhoud onder de oppervlakte kan gecontroleerd worden. Deze aanpassing aan artikel 5.5.3.1 maakt daarom camerasystemen voor de opmaak van non-conformiteiten mogelijk.

De performantie van het systeem is natuurlijk belangrijk. Die moet minstens even goed zijn als bij handmatige controles. Essentieel daarvoor zijn onder meer het aantal beelden (frames) dat genomen wordt tijdens het ledigen van de containers en de mate waarin het systeem correct de sorteerfouten herkent. Voor dat laatste element is de inzet van artificiële intelligentie op vandaag de beste garantie.

Belangrijk tot slot is ook dat deze camera's uiteraard op het afval worden gericht en dus normaal geen personen in beeld brengen.

Artikel 90 (art. 5.5.3.2)

Zie punt 2° bij artikel 97

Artikel 91 (art. 5.5.3.5/1)

Het eerste lid betreft een simpele verduidelijking.

In het tweede lid wordt ook het onterecht gebruik van niet-transparante zakken gelijk gesteld aan een non-conformiteit net zoals bij sorteerfouten. Niet-transparante zakken maken namelijk dat de visuele controle op de sorteerplicht niet kan gebeuren. Hierdoor wordt een achterpoortje in de wetgeving gesloten, zodat ongesorteerd afval niet massaal in niet-transparante zakken wordt gestoken.

Artikel 92 (art. 5.5.4.1)

Het betreft een eenvoudige verduidelijking.

Artikel 93 (art. 5.5.4.3/1)

Het onterecht gebruik van niet-transparante zakken wordt gelijkgesteld aan een non-conformiteit net zoals bij sorteerfouten. Niet-transparante zakken maken namelijk dat de visuele controle op de sorteerplicht niet kan gebeuren. Hierdoor wordt een achterpoortje in de wetgeving gesloten, zodat ongesorteerd afval niet massaal in niet-transparante zakken wordt gestoken.

Artikel 94 (art. 5.5.4.4)

Het betreft hier een redactionele rechtzetting.

Artikel 95 (art. 6.1.1)

In artikel 6.1.1. wordt verwezen naar artikel 6.1.1.4. eerste lid, 2°. Door deze verwijzing was er een rechtsgrond voor een ministerieel besluit voor het invoeren van een kwaliteitsborgingssysteem voor inzamelaars, handelaars en makelaars van dierlijke bijproducten. Het artikel 6.1.1.4 werd echter hernummerd en de bepaling die de vroegere rechtsgrond bood is nu artikel 6.1.1.4 vijfde lid. Daarom moet artikel 6.1.1 in die zin worden aangepast.

Artikel 96 (art. 6.1.1.1)

Essentieel voor het traceren van afvalstoffen is dat men weet waar het afvalstoffentransport effectief vertrokken en aangekomen is. Gezien op het moment van de start en de aankomst van het transport enkel de vervoerder fysiek aanwezig is, zal hij

de registratie van start en aankomst moeten uitvoeren. Het systeem dat digitale identificatieformulieren aflevert zal hiervoor de nodige functionaliteit bieden.

Artikel 97 (art. 6.1.1.2 §2)

In dit artikel brengen we de unieke sleutels waarmee ondernemingen en vestigings-eenheden van bedrijven geïdentificeerd worden in lijn met de authentieke bronnen (Kruispuntbank ondernemingen) en met de informatie in de afvalstoffenregisters. Deze unieke identificatie op basis van een authentieke bron is nodig voor een goede tracering van afvalstoffen van bij de inzameling tot bij de eindverwerking.

Artikel 101 (art. 6.1.1.4)

Dit artikel moet in samenhang gelezen worden met de wijziging van artikel 4.3.2 van Vlarema.

Het is wenselijk dat bedrijven onder bepaalde voorwaarden een aantal afvalfracties samen kunnen laten inzamelen. Dit kan enkel voor droge niet-gevaarlijke afvalfracties die elkaar niet vervuilen, waardoor hoogwaardige recyclage niet in het gedrang komt. In dit wijzigingsvoorstel wordt duidelijker omschreven welke afvalstoffen precies hiervoor in aanmerking komen. Ook de specifieke voorwaarden waaronder dergelijke gezamenlijke inzameling mogelijk is, worden verduidelijkt. Dit verhoogt de rechtszekerheid voor zowel afvalstoffenproducent als inzamelaar, handelaar, makelaar. Het zorgt er ook voor dat het verschil met bedrijfsrestafval, waarvoor een specifieke regeling geldt, duidelijk blijft. Door explicieter te benoemen welke afvalstoffen precies samen ingezameld mogen worden, wordt het ook duidelijker wat er bedoeld wordt met de voorwaarde van "volledige uitsortering". Bij het uitsorteren achteraf moet de sorteerder georganiseerd zijn op het uitsorteren van alle fracties die samen werden ingezameld. Aangezien niet in de lijst vermelde afvalstoffen niet mee in hetzelfde recipiënt mogen zitten, kan er geen residu zijn waar nog andere afvalstoffen blijken in zitten dan degene die vermeld staan in dit artikel. In dat geval gaat het namelijk om een niet-selectieve inzameling (bedrijfsrestafval) en moeten de regels van afdeling 5.5 gevolgd worden. Wel is het mogelijk dat sommige afvalstoffen die onder de limitatieve lijst vallen (bv bepaalde types harde kunststoffen) niet recycleerbaar zijn en dus alsnog naar verbranding moeten worden afgevoerd. De voorwaarde dat het om droge afvalstoffen moet gaan blijft ook behouden. Aangezien pmd-afval nog (resten van) dranken of voeding kan bevatten, is dit geen droge afvalstof. Ook de vermelde afvalstoffen uit de lijst mogen niet nat zijn. Bijvoorbeeld een bidon uit harde kunststof met daarin een vloeistof komt niet in aanmerking voor dit type inzameling, aangezien de vloeistof bijvoorbeeld het papier en karton kan vervuilen.

Verder gaat het om enkele verduidelijkingen en het schrappen van enkele bepalingen die niet meer relevant zijn gezien de meer uitgebreide regeling rond inzameling van bedrijfsrestafval die goedgekeurd werd in Vlarema 8.

Artikel 99 (art. 6.1.1.5)

Het betreft een actualisatie van de verwoording naar het digitale formaat van de identificatieformulieren

Artikel 100 (art. 6.1.2.1)

Het betreft louter een technische rechtzetting van een tegenstrijdigheid in Vlarema. Deze actoren zijn reeds uitgesloten van de registratieplicht als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar op basis van art. 6.1.3.1. Een geregistreerde

vervoerder kan enkel in opdracht van een geregistreerde IHM optreden, terwijl net voor die actoren reeds een uitzondering geldt respectievelijk sinds 2012 (5° en 6°) en 2019 (7°).

Artikel 101 (art. 6.1.5.2)

1°-2° In dit artikel specificeren we hoe de toezichthouders hun advies bij de voorgestelde systemen voor het afleveren van digitale identificatieformulieren moeten uitbrengen.

3° Om de administratieve lasten voor zowel de OVAM als de beheerders van systemen voor het afleveren van digitale identificatieformulieren te verlagen, verwijderen we de verplichting om bedrijven die toetreden tot een systeem en die niet langer gebruik maken van een systeem op regelmatige basis toe te sturen aan de OVAM. Het register moet wel op vraag meegedeeld worden.

4° Om administratieve lasten te verlagen, moeten de beheerders van systemen voor het afleveren van digitale identificatieformulieren, kleine niet-relevante wijzigingen in hun systeem niet melden aan de OVAM.

5° Hier specificeren we op welk moment de gebruikers moeten ingelicht worden, wanneer het systeem dat ze gebruiken mogelijks zijn goedkeuring zal verliezen. Inlichting van de gebruikers van het systeem moet tijdig gebeuren, reeds voor dat de opheffing effectief plaats vindt.

Artikel 102 (art. 6.1.5.3, 1°)

In dit artikel wordt gespecificeerd welk soort digitale handtekening er van wie verwacht wordt. Diegene die de regelingen voor het afvaltransport regelt, moet een geavanceerde of gekwalificeerde handtekening zetten. Voor de bestemming van de afvalstoffen is het afgezwakt naar een gewone elektronische handtekening, aangezien er andere gegevens voorhanden zijn om de betrouwbaarheid te verhogen, zoals de geo-locatie.

Artikel 103 (artikel 6.1.5.4, vijfde lid)

In dit artikel wordt toegevoegd dat de OVAM, naast de toezichthouders en bevoegde inspectiediensten, toegang krijgt tot alle identificatieformulieren met het oog op het traceren van de afvaltransporten. De VTC oordeelde bij een vorige wijziging van het VLAREMA dat dit niet mogelijk was aangezien decretaal nog niet verankerd was dat de OVAM de aanwezige persoonsgegevens kan verwerken. Ondertussen is dit decretaal geregeld.

Verder voegen we ook toe dat gegevens van de afgeronde transporten op vraag van de OVAM moeten uitgewisseld worden met het materialeninformatiesysteem van de OVAM om tracement en het doelgericht ontsluiten van gegevens voor de verbetering van de handhaving ihkv afvalbeheer, mogelijk te maken.

Artikel 104 (art. 6.1.5.6)

In dit artikel wordt toegevoegd onder welke voorwaarde de overheid de overeenkomst kan inkijken.

Artikel 105 (art. 6.1.5.7)

In dit artikel regelen we dat de minister ook de technische specificaties voor de digitale uitwisseling van gegevens van identificatieformulieren kan vastleggen.

Artikel 106 (art. 6.1.5.8)

Het betreft een kleine wijziging die verduidelijkt wat kan worden vastgelegd bij ministerieel besluit.

Artikel 107 (art. 6.2.4)

Om te vermijden dat bedrijven die geen dossier meer indienen de bijkomende dossierkost niet hoeven te betalen, kiezen we er met de aanpassing voor om de bijkomende dossierkost te vragen voor het dossier zelf waar de meldingen niet digitaal gebeuren, en niet pas samen met de dossierkost in een volgend dossier dat het bedrijf later indient.

Artikel 108 (art. 6.2.17)

De inhoud van dit artikel was ook al vermeld in de laatste alinea van artikel 6.2.16.

Artikel 109 (art. 7.1.1)

In dit artikel specificeren we welke identificatienummers moeten gebruikt worden voor de identificatie van ondernemingen en vestigingseenheden van bedrijven die een rol vervullen in de afvalbeheerketen van productie van het afval tot de eindverwerking. We gebruiken hier gegevens van authentieke bronnen, voor zo ver deze beschikbaar zijn. Indien geen authentieke bronnen beschikbaar zijn gebruiken we identificatiesleutels die een breed draagvlak hebben en ook internationaal gebruikt worden. Een eenduidige identificatie van betrokken ondernemingen en vestigingseenheden is nodig voor een efficiënte tracering van afvalstoffen doorheen de materialenketen.

Artikel 110 (art. 7.1.2)

Dit artikel bepaalt de toegang tot de gegevens van de databank met afvalstoffengegevens. In dit artikel vervangen we de "databank voor afvalstoffen" door "het materialeninformatiesysteem" zoals gedefinieerd in het materialendecreet.

Artikel 111 (art. 7.2.1.1)

Met dit artikel brengen we de inhoud van het afvalstoffenregister van uitgaande afvalstoffen in lijn met de gegevens die de OVAM wil gerapporteerd zien in het materialeninformatiesysteem. Deze gegevens zijn nodig voor een goede tracering van de afvalstoffen en om te kunnen voldoen aan de nieuwe Europese rapportageverplichtingen. Meer specifiek gaat het om de toevoeging van een beschrijving van de afvalstof waarbij een aanduiding van de kwaliteit kan gegeven worden; de wijziging van de identificatiegegevens van ondernemingen en bedrijven in éénduidige identificatiesleutels die beheerd worden in de authentieke bronnen (kruispuntbank ondernemingen); de toevoeging van de R en D-codes om de verwerkingswijze van het afval te coderen volgens de Europese coderingen; de hoeveelheid afval zal vanaf nu verplicht in ton moeten opgegeven worden om fouten tegen de eenheden bij de melding van afvalstoffengegevens te voorkomen.

In het eerste lid maken we onderscheid tussen de uitgaande afvalstoffenregisters van vergunde afvalverwerkers en deze van andere bedrijven. Op die manier lossen we een onduidelijkheid op, nl. dat alle verwerkers een uitgaand register moeten bijhouden, ook al voldoen zij niet aan de definitie van een afvalstoffenproducent. Dit onderscheid laat ook toe om in het tweede lid onderscheid te maken ronde updatefrequentie en de aard van het register. De updatefrequentie is dagelijks voor afvalverwerkers (professionele afvalbeheerders), terwijl deze maandelijks blijft voor de afvalproducenten die geen afvalverwerker zijn. De afvalstoffenregisters van afvalverwerkers moeten bovendien

digitaal zijn, terwijl dit niet opgelegd wordt aan de registers van afvalproducenten die geen afvalverwerker zijn.

Artikel 112 (art. 7.2.1.2)

Met dit artikel brengen we de inhoud van het afvalstoffenregister van ingezamelde afvalstoffen, verhandelde afvalstoffen of de afvalstoffen waarin gemakeld wordt, in lijn met de gegevens die de OVAM wil gerapporteerd zien in het materialeninformatiesysteem. Deze gegevens zijn nodig voor een goede tracerings van de afvalstoffen en om te kunnen voldoen aan de nieuwe Europese rapportageverplichtingen. Meer specifiek gaat het om de toevoeging van een beschrijving van de afvalstof waarbij een aanduiding van de kwaliteit (de zuiverheid van de afvalstof en het voorkomen van verontreinigende stoffen of componenten) kan gegeven worden; de wijziging van de identificatiegegevens van ondernemingen en bedrijven in éénduidige identificatiesleutels die beheerd worden in de authentieke bronnen (kruispuntbank ondernemingen); de toevoeging van de R en D-codes om de verwerkingswijze van het afval te coderen volgens de Europese coderingen. Verder werd de datum van het inzamelen, handelen en makelen weggelaten, omdat deze datum geen meerwaarde heeft. De hoeveelheid afval zal vanaf nu verplicht in ton moeten opgegeven worden om fouten tegen de eenheden bij de melding van afvalstoffengegevens te voorkomen.

Artikel 113 (art. 7.2.1.3)

Met dit artikel brengen we de inhoud van het afvalstoffenregister van de door de gemeente of de in opdracht van de gemeenten ingezamelde afvalstoffen in lijn met de gegevens die de OVAM wil gerapporteerd zien in het materialeninformatiesysteem. Deze gegevens zijn nodig voor een goede tracerings van de afvalstoffen en om te kunnen voldoen aan de nieuwe Europese rapportageverplichtingen. Meer specifiek gaat het om de toevoeging van een beschrijving van de afvalstof waarbij een aanduiding van de kwaliteit kan gegeven worden; de toevoeging van de datum van de inzameling; de wijziging van de identificatiegegevens van ondernemingen en bedrijven in éénduidige identificatiesleutels die beheerd worden in de authentieke bronnen (kruispuntbank ondernemingen); de toevoeging van de R en D-codes om de verwerkingswijze van het afval te coderen volgens de Europese coderingen. De hoeveelheid afval zal vanaf nu verplicht in ton moeten opgegeven worden om fouten tegen de eenheden bij de melding van afvalstoffengegevens te voorkomen.

We laten niet langer toe dat de afvalstoffenregisters een verzameling zijn van papieren identificatieformulieren, omdat we van entiteiten die professioneel actief zijn in de inzameling en/of verwerking van afvalstoffen, verwachten dat zij hun gegevens digitaal registeren en beheren.

Artikel 114 (art. 7.2.1.4)

Met dit artikel brengen we de inhoud van het afvalstoffenregister van de verwerkte afvalstoffen in lijn met de gegevens die de OVAM wil gerapporteerd zien in het materialeninformatiesysteem. Deze gegevens zijn nodig voor een goede tracerings van de afvalstoffen en om te kunnen voldoen aan de nieuwe Europese rapportageverplichtingen. Meer specifiek gaat het om de toevoeging van een beschrijving van de afvalstof waarbij een aanduiding van de kwaliteit kan gegeven worden; de wijziging van de identificatiegegevens van ondernemingen en bedrijven in éénduidige identificatiesleutels die beheerd worden in de authentieke bronnen (kruispuntbank ondernemingen). De hoeveelheid afval zal vanaf nu verplicht in ton moeten opgegeven worden om fouten tegen de eenheden bij de melding van afvalstoffengegevens te voorkomen.

Artikel 115 (art. 7.2.2.2)

Met dit artikel brengen we de inhoud van het register van de geproduceerde grondstoffen in lijn met de gegevens die de OVAM wil gerapporteerd zien in het materialeninformatiesysteem. Deze gegevens zijn nodig voor tracering en om te kunnen voldoen aan de nieuwe Europese rapportageverplichtingen. Meer specifiek gaat het om de toevoeging van de datum van de afvoer van de grondstoffen; toevoeging van een omschrijving van de materialen waarbij een aanduiding van de kwaliteit kan gegeven worden; de wijziging van de identificatiegegevens van ondernemingen en bedrijven in éénduidige identificatiesleutels die beheerd worden in de authentieke bronnen (kruispuntbank ondernemingen). De hoeveelheid grondstof zal vanaf nu verplicht in ton moeten opgegeven worden om fouten tegen de eenheden bij de melding van grondstoffengegevens te voorkomen.

De vermelding van de juiste bestemming van de grondstoffen wordt toegevoegd om de sluiting van materiaalketens beter te kunnen opvolgen en met het oog op een meer effectieve en efficiënte handhaving bij het gebruik van secundaire grondstoffen.

Artikel 116 (art. 7.2.2.3)

Met dit artikel worden de identificatiegegevens van ondernemingen en bedrijven in het register van de geproduceerde grondstoffen gewijzigd naar éénduidige identificatiesleutels die beheerd worden in de authentieke bronnen (kruispuntbank ondernemingen). De hoeveelheid afval zal vanaf nu verplicht in ton moeten opgegeven worden om fouten tegen de eenheden bij de melding van afvalstoffengegevens te voorkomen.

Omdat er voor ondernemingen reeds een verplichting bestaat op federaal niveau om in regel te zijn met de KBO-registratie van ondernemingen en hun vestigingseenheden, genereren we met deze bepaling geen extra administratieve lasten. Alle Vlaamse bedrijven moeten beschikken over een ondernemingsnummer en een vestigingsnummer voor hun vestigingseenheden.

Artikel 117 (art. 7.2.3.2)

We verplichten met dit artikel dat de uitgaande registers van afvalverwerkers en de registers van gemeenten en afvalintercommunales met de gegevens over de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen verplicht digitaal zal moeten bijgehouden worden. De rationale is dat entiteiten die op een professionele manier een rol uitoefenen in het afvalstoffenbeheer digitaal zouden moeten werken.

Artikel 118 (afdeling 7.3)

De titel verduidelijkt dat hetgeen volgt over de melding van gegevens aan de OVAM gaat. Voorheen ging het over de registratie van de gegevens.

Artikel 119 (onderafdeling 7.3.1)

Met deze titel wordt onderscheid gemaakt tussen een aantal meldingen die jaarlijks moeten gebeuren en een aantal meldingen die maandelijks moeten gebeuren.

Artikel 120 (art. 7.3.1.2 §1)

De melding van afvalstoffengegevens in het materialeninformatiesysteem (MATIS) is een nieuwe manier om afvalstoffen en materialengegevens in te zamelen. Door de introductie van deze nieuwe manier om afvalstoffengegevens te melden aan de OVAM zullen een aantal bestaande rapporteringen die via IMJV gebeuren in aantal worden verminderd. De

afvalverwerkers die hun in- en uitgaande afvalstoffen melden in MATIS, zullen niet langer de jaarlijkse rapportering via het IMJV-webloket moeten doen. De bedrijven over wiens afvalstoffenafvoer we in MATIS gegevens hebben ontvangen van de inzamelaars en/of verwerkers zullen niet langer hun afvalstoffen moeten rapporteren in het IMJV. Het IMJV wordt evenwel niet volledig uitgefaseerd omdat er nog steeds een kleine groep van bedrijven zal zijn wiens gegevens niet via MATIS verzameld kunnen worden. In zoverre deze gegevens nodig zijn om te kunnen voldoen aan de verplichte Europese en internationale rapporteringen, zal de melding van deze gegevens nog steeds via het IMJV blijven gebeuren.

Artikel 121 (art. 7.3.1.3)

In dit artikel maken we mogelijk dat de melding over de productie van afvalstoffen ook via andere kanalen kan verlopen. We denken hierbij concreet aan de meldingen in MATIS. We creëren hierdoor de mogelijkheid dat de afvalstoffenverwerkers die ook moeten voldoen aan de PRTR-verplichtingen niet tot een dubbele rapportering verplicht worden.

Aan dit artikel wordt een tweede lid toegevoegd dat verduidelijkt op welke wijze de melding van de productie van grondstoffen dient te gebeuren. Deze procedure is al verschillende jaren in gebruik in de praktijk, maar moest nog verduidelijkt worden.

Het melden van grondstoffen via het IMJV blijft nuttig voor een kleine doelgroep. MATIS verzamelt gegevens over afvalstoffen en materialen bij de inzamelaars en verwerkers van afvalstoffen. Voor wat materialen betreft zijn ook gegevens nodig van sommige groepen van grondstoffenproducenten, bijvoorbeeld voor het berekenen van de hoeveelheden food waste en voedselverliezen. De nevenstromen uit de voedingsindustrie zijn hiervoor nodig. Deze materialen moeten opgenomen worden in het materialenregister en zullen gericht bevraagd worden via het IMJV.

Artikel 122 (onderafdeling 7.3.2)

De titel wordt gewijzigd. De inhoud van deze onderafdeling wordt grondig gewijzigd om dat de melding van de gegevens over de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen vanaf nu via MATIS zal verlopen.

Artikel 123 (art. 7.3.2.1)

Gemeenten of afvalintercommunales zullen met het oog op een betere tracering van de afvalstoffen maandelijks, in plaats van jaarlijks, gegevens moeten melden over de ingezamelde hoeveelheden afval en hun bestemming. Zij kunnen deze taak geheel of gedeeltelijk delegeren naar een derde partij, maar blijven wel zelf verantwoordelijk voor de correcte en tijdige rapportering. Zij moeten de OVAM tijdig op de hoogte brengen van de wijzigingen in deze delegaties, zodat de OVAM de juiste rechten om te melden aan de juiste entiteiten kan toekennen.

De maandelijkse melding van de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen dient te gebeuren voor het einde van de tweede maand volgend op de maand van de inzameling.

Artikel 124 (art. 7.3.2.2)

In dit artikel wordt gespecificeerd dat de maandelijkse meldingen van gegevens over de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen via elektronische weg aan de OVAM moeten bezorgd worden. Deze gegevens moeten bestaan uit de registergegevens van ingezamelde afvalstoffen of aggregaties hiervan. We

specificeren in dit artikel ook over welke aspecten van de afvalstoffen gegevens moeten gemeld worden aan de OVAM.

De juiste uitwisselingsformaten voor de elektronische gegevens overdracht en de specificaties voor de uitwisseling is zeer technisch en zal door de minister bepaald worden.

Artikel 125 (onderafdeling 7.3.3)

Er wordt een nieuwe onderafdeling ingevoerd om te bekomen dat de verwerkers van afvalstoffen gegevens melden over de aangevoerde en afgevoerde afvalstoffen en de verwerking van de afvalstoffen. Deze gegevens zijn nodig om te kunnen voldoen aan de nieuwe Europese rapportageverplichtingen betreffende de recyclage van afvalstoffen. De afvalstoffen moeten hierbij doorheen de afvalketen gevolgd worden tot bij hun definitieve bestemming.

artikel 7.3.3.1

Verwerkers van afvalstoffen zullen met het oog op een betere tracering van de afvalstoffen maandelijks gegevens moeten melden over de te verwerken afvalstoffen, de verwerkte afvalstoffen en de verwerking van de afvalstoffen en hun oorsprong en bestemming. Zij kunnen deze taak delegeren naar een derde partij (bijvoorbeeld een boekhouder of milieucoördinator), maar blijven wel zelf verantwoordelijk voor de correcte en tijdige rapportering. De afvalverwerkers moeten in bepaalde gevallen ook gegevens melden over de afvalstoffen die intern het bedrijf verwerkt worden

De maandelijks melding van de afvalverwerkingsgegevens dient te gebeuren voor het einde van de tweede maand volgend op de maand van de aan- of afvoer van de afvalstoffen.

Artikel 7.3.3.2

In dit artikel wordt gespecificeerd dat de maandelijks meldingen van gegevens over de afvalstoffenverwerking via elektronische weg aan de OVAM moeten bezorgd worden. Deze gegevens moeten bestaan uit de registergegevens van te verwerken en afgevoerde afvalstoffen of aggregaties hiervan. We specificeren in dit artikel ook over welke aspecten van de afvalstoffen gegevens moeten gemeld worden aan de OVAM.

De juiste uitwisselingsformaten voor de elektronische gegevens overdracht en de specificaties voor de uitwisseling is zeer technisch en zal door de minister bepaald worden.

Artikel 126 (onderafdeling 7.3.4)

Er wordt een nieuwe onderafdeling ingevoerd om te bekomen dat de inzamelaars van afvalstoffen gegevens melden over de ingezamelde bedrijfsafvalstoffen. Deze gegevens zijn nodig om MATIS ook te kunnen gebruiken voor de gangbare Europese rapportages in het kader van de Europese afvalstatistiekverordening. In deze verordening moeten de lidstaten rapporteren over de oorsprong van de afvalstoffen aan de hand van de NACE-codes van de initiële producenten van bedrijfsafvalstoffen. Daarnaast zijn deze gegevens ook nodig om de afvalstoffen te kunnen traceren van bij hun productie. Deze gegevens gaat de OVAM ook in staat stellen om op termijn aan de bedrijven die geen afvalstoffenverwerker of -inzamelaar zijn, een ingevuld afvalstoffenregister te kunnen beschikbaar maken met tips op maat om hun circulariteit te verbeteren.

Artikel 7.3.4.1

Inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars (IHM) zullen maandelijks gegevens moeten melden over de oorsprong en bestemming van de ingezamelde bedrijfsafvalstoffen, andere dan met huishoudelijk afval vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen. Zij kunnen deze taak delegeren naar een derde partij (bijvoorbeeld een boekhouder of milieucoördinator), maar blijven wel zelf verantwoordelijk voor de correcte en tijdige rapportering.

De maandelijks melding van de gegevens over de ingezamelde bedrijfsafvalstoffen dient te gebeuren voor het einde van de tweede maand volgend op de maand van de inzameling.

Artikel 7.3.4.2

In dit artikel wordt gespecificeerd dat de maandelijks meldingen van gegevens over de inzameling van bedrijfsafvalstoffen via elektronische weg aan de OVAM moeten bezorgd worden. Deze gegevens moeten bestaan uit de registergegevens van de ingezamelde afvalstoffen of aggregaties hiervan. We specificeren in dit artikel ook over welke aspecten van de afvalstoffen gegevens moeten gemeld worden aan de OVAM.

De juiste uitwisselingsformaten voor de elektronische gegevens overdracht en de specificaties voor de uitwisseling is zeer technisch en zal door de minister bepaald worden.

Artikel 127 (onderafdeling 7.3.5)

Er wordt een nieuwe onderafdeling ingevoerd om te bekomen dat de afvalstoffenverwerkers via MATIS gegevens kunnen melden over hun geproduceerde grondstoffen. Deze gegevens zijn nodig om te kunnen voldoen aan de Europese rapportageverplichtingen aangezien de hoeveelheden afval die omgezet zijn in grondstoffen moeten meegeteld worden bij de gerecycleerde afvalstoffen. Tevens biedt dit de mogelijkheid op een meer efficiënte en effectieve handhaving op de gebruiksvoorwaarden die opgelegd worden aan grondstoffen. Deze onderafdeling laat ook toe dat afvalverwerkers al hun meldingen aan de OVAM via één centraal systeem kunnen uitvoeren en geen gebruik moeten maken van verschillende systemen voor verschillende soorten meldingen van materialengegevens.

Artikel 7.3.5.1

Afvalverwerkers zullen maandelijks gegevens moeten melden over de grondstoffen die zij geproduceerd hebbende en de bestemming ervan. Zij kunnen deze taak delegeren naar een derde partij (bijvoorbeeld een boekhouder of milieucoördinator), maar blijven wel zelf verantwoordelijk voor de correcte en tijdige rapportering.

De maandelijks melding van de gegevens over de geproduceerde grondstoffen dient te gebeuren voor het einde van de tweede maand volgend op de maand van de afvoer van de grondstoffen.

Artikel 7.3.5.2

In dit artikel wordt gespecificeerd dat de maandelijks meldingen van gegevens over de productie van grondstoffen via elektronische weg aan de OVAM moeten bezorgd worden. Deze gegevens moeten bestaan uit de registergegevens van de geproduceerde grondstoffen of aggregaties hiervan. We specificeren in dit artikel ook over welke aspecten van de grondstoffen gegevens moeten gemeld worden aan de OVAM.

De juiste uitwisselingsformaten voor de elektronische gegevens overdracht en de specificaties voor de uitwisseling is zeer technisch en zal door de minister bepaald worden.

Artikel 128 (Afdeling 7.4)

De titel en inhoud van deze afdeling wordt aangepast. Afdeling 7.4 behandelt enkel de gegevens over het gebruik van grondstoffen. De gegevens over de verwerking van afvalstoffen wordt behandeld in afdeling 7.3.

Artikel 129 (art. 7.4.1)

Na de invoering van MATIS vermijden we de dubbele meldingsplicht voor bedrijven aangaande de verwerkte afvalstoffen door de melding over verwerkte afvalstoffen uit dit artikel te schrappen.

Artikel 130 (artikel 7.4.2)

Na de invoering van MATIS vermijden we de dubbele meldingsplicht voor bedrijven aangaande de verwerkte afvalstoffen door de melding over verwerkte afvalstoffen uit dit artikel te schrappen.

Artikel 131 (artikel 7.4.3)

Na de invoering van MATIS vermijden we de dubbele meldingsplicht voor bedrijven aangaande de verwerkte afvalstoffen door de melding over verwerkte afvalstoffen uit dit artikel te schrappen.

Artikel 132 (hoofdstuk 8)

In HOOFDSTUK 8 van het VLAREMA "Monsterneming en analyse van afvalstoffen en andere materialen die overeenkomstig hoofdstuk 2 in aanmerking komen voor gebruik als grondstoffen" is enkel de titel behouden. De vroegere bepalingen over de erkenningsprocedure en het compendium voor monsterneming en analyse zijn allemaal geschrapt bij de wijziging van VLAREL in 2013.

De belangrijke bepaling uit art. 8.2.1 "De analyses en monsternemingen op afvalstoffen en bodem gebeuren overeenkomstig de methoden die opgenomen zijn in het Compendium voor Monsterneming en Analyse, afgekort CMA." is in 2013 geschrapt. Voor bodem bestaan in de VLAREBO nog vervangende bepalingen maar voor de matrices afvalstoffen en andere materialen zijn er geen vervangende bepalingen meer. Dit is een lacune in de regelgeving. Met dit artikel wordt dit rechtgezet.

In VLAREM titel III wordt CMA of AAC niet vermeld. Er zijn slechts 2 vermeldingen met betrekking tot het analyseren van afvalstoffen, namelijk voor cement- en magnesiumoxide-ovens. De kenmerken van afvalstoffen die als brandstoffen of grondstoffen in een cementoven of magnesiumoxideoven zullen worden gebruikt, worden gewaarborgd. Kwaliteitsborgingssystemen bepalen dat analyses op alle afval worden uitgevoerd met het oog op de constante kwaliteit en de fysische en chemische criteria. Voormelde verwijzing naar het CMA is echter niet systematisch. Bij afwezigheid van CMA methode zou dus een andere methode dan de CMA kunnen gebruikt worden. De bekomen meetresultaten vallen niet onder de kwaliteitsborging van de VLAREL-erkende laboratoria. Zoals in VLAREBO art 5 en 6 is voor de monsterneming en analyse een algemene verwijzing naar het CMA te verkiezen boven de huidige reeks van specifieke verwijzingen. Door deze generieke bepaling wordt de wetgeving ingekort en éénduidiger.

Voor materialen afkomstig van metallurgische productieprocessen voor non-ferrometalen die rechtstreeks, zonder verdere andere behandeling, kunnen gebruikt worden in een

ander metallurgisch productieproces voor non-ferrometalen, geldt een speciale regeling. Aan deze materialen zijn samenstellingseisen vastgelegd om ze als grondstof te gebruiken (MB dd 4 september 2012). In voormelde situatie heeft de verplichting om de monsternamen en de analyse volgens het CMA uit te voeren geen meerwaarde. Er wordt dan ook een vrijstelling op de algemene verplichting voorzien.

Artikel 133 (Hoofdstuk 9/1)

Dit artikel voegt een nieuw hoofdstuk toe over de verwerking van persoonsgegevens. In dit hoofdstuk worden de essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens die zijn opgenomen in artikel 4/2 van het materialendecreet verder gedetailleerd. Specifieke aandacht gaat hierbij naar de verdere detaillering van de aard van de persoonsgegevens, de doelen van de verwerking en de personen aan wie de OVAM de gegevens verder kan doorgeven. De verdere detaillering van de doelen werd opgelegd door de Raad van State in zijn advies bij het materialendecreet.

Artikel 9/1.1 behandelt de verwerking van persoonsgegevens die in het kader van de digitale identificatieformulieren en de goedkeuring van systemen voor het afleveren van digitale identificatieformulieren verwerkt worden.

Artikel 9/1.2 behandelt de verwerking van persoonsgegevens die voortvloeien uit hoofdstuk 7 registreren en rapporteren van afvalstoffen- en materiaalgegevens.

Artikel 134 (bijlage 2.1)

De huidige tekst in bijlage 2.1 verwijst naar de rekenregels of naar bestaande testmethoden. Die bestaande testmethoden zijn erg divers, en zijn niet toegespitst op de ecotoxiciteit van afval. De nieuw toegevoegde tekst verduidelijkt dat, als er gebruik gemaakt wordt van biotesten om te bepalen of het afval ecotoxisch is of niet, dat enkel de set van 3 biotesten gebruikt mag worden die gedefinieerd wordt in artikel 4.1.3. Het is belangrijk te benadrukken dat verschillende grenswaarden, verschillende organismen, verschillende verdunningen, ... een ander resultaat kunnen opleveren.

Artikel 135 (bijlage 2.2. afdeling 1 Grondstoffen voor gebruik als meststof of bodemverbeterend middel)

De wijziging van deze afdeling omvat aanpassingen van de omschrijving van boerderijcompost. Het begrip boerderijcompostering werd aangepast in MAP6. Hierdoor kunnen bedrijven met een landbouwnummer samenwerken in een samenwerkingsverband om hun plantaardige organische restproducten en stalmest te composteren. De boerderijcompost kan gebruikt worden door één of meer deelnemers van het samenwerkingsverband. Het samenwerkingsverband is beperkt tot maximaal 3 deelnemers.

Voor boerderijcompost die door een dergelijk samenwerkingsverband wordt geproduceerd, wordt een aangepast kwaliteitsopvolgingssysteem opgelegd, op basis van artikel 2.3.3.3. §2 van het VLAREMA. De kwaliteitsopvolging wordt uitgewerkt via het Algemeen Reglement van de Certificering, vermeld in artikel 2.3.3.3. §6 van het VLAREMA.

Artikel 136 (bijlage 2.2 afdeling 4 Gebruik in kunstmatige afdichtingslaag met waterglas)

Zoals toegelicht bij de wijziging van art. 2.3.1.2, zijn de onderdelen rond de toepassing van afvalstoffen in afdichtingslagen achterhaald en worden die daarom geschrapt.

Artikel 137 (bijlage 2.3.2.A)

In BIJLAGE 2.3.2.A VOORWAARDEN VOOR GEBRUIK ALS BOUWSTOF worden alle parameters geschrapt behalve de 10 polycyclische aromatische koolwaterstoffen (pak). In artikel 2.3.2.1 §2 wordt verwezen naar de normen voor pak gebruikt voor asfaltgranulaat, gerecycleerde bitumineuze granulaten en zeefzand van asfalt. Bij twijfel over de resultaten van de terreinproeven met pak-spraytest of IR-spectroscopie op voormelde materialen moet de chemische analyse uitgevoerd worden en moet de toetsing aan de normen van bijlage 2.3.2.A gebeuren. Voor de continuïteit van de afzet van deze materialen worden de bestaande pak-normen behouden.

Artikel 138 (bijlage 2.3.2.B)

De VITO studie betreffende het gemeenschappelijk normenkader voor het gebruik van minerale afvalstoffen als bouwstof en voor het bouwkundig bodemgebruik van uitgegraven bodem resulteerde in een grondige wijziging van de uitloogwaarden van bijlage 2.3.2.B. Voor de metalen chroom en koper is de uitloogbaarheid respectievelijk verhoogd naar 2.6 en 0.8 mg/kg droge stof. Zoals reeds toegelicht onder artikel 2.3.2.1 §1 3° zijn in voormelde VITO studie ook voor bijkomende metalen (antimoon, barium, molybdeen, vanadium, kobalt, selenium en tin) en anionen (bromide, fluoride, chloride en sulfaat) waarden voor de uitloogbaarheid afgeleid. In voormelde toelichting wordt aangegeven hoe met de waarden voor de bijkomende parameters moet omgegaan worden.

Artikel 139 (bijlage 2.3.2.C)

Zoals reeds toegelicht onder artikel 2.3.2.1 §1 3° is er in de VITO studie betreffende het gemeenschappelijk normenkader voor het gebruik van minerale afvalstoffen als bouwstof en voor het bouwkundig bodemgebruik van uitgegraven bodem geen formule meer voor berekening van de bodemimmissie van de metalen in functie van toepassingshoogte en soortelijke gewicht van de bouwstof en van de infiltratiehoeveelheid. Voormelde variabelen en berekeningswijze in bijlage 2.3.2.C kan niet meer toegepast worden en de bijlage wordt geschrapt.

Artikel 140 (bijlage 2.3.3)

Dit is de invoering van een nieuwe bijlage 2.3.3. "Samenstellingsvoorwaarden maximumgehalten aan verontreinigende stoffen voor opgewerkte afvalolie, opgewerkte brandstofresten.

Artikel 141 (bijlage 2.3.4)

Zoals toegelicht bij de wijziging van art. 2.3.1.2, zijn de onderdelen rond de toepassing van afvalstoffen in afdichtingslagen achterhaald en worden deze bijlage daarom geschrapt.

Artikel 142 (bijlage 5.2.15)

De bijlage 5.2.15. A en B horen bij de vereisten voor de uitgaande stromen uit luierreyclage vermeldt in artikel 5.2.15.4. De bijlage 5.2.15.A geeft de grenswaarden aan voor de aanwezigheid van medicijnen of hormonen in de uitgaande stromen van luierreyclage. Deze shortlist van medicijnen en hormonen zijn volgens een studie van VITO, de meest gebruikte medicijnen in België. De grenswaarde is bepaald op basis van

enerzijds conservatieve risico-inschattingen en anderzijds de analytisch-technische haalbaarheid om de uitgaande stromen op deze medicijnen en hormonen te analyseren. De bijlage 5.2.15.B geeft de twee mogelijke analysemethodes weer om te bepalen of de pathogenen afgedood worden en de bijhorende grenswaarde. Er worden twee methodes gegeven omdat, afhankelijk van het proces, de ene methode technisch gemakkelijker uitvoerbaar is dan de andere.

Artikel 143 (bijlage 10.4)

De deelformulieren "Afvastoffenmelding voor producenten" en "Ingevoerde afvalstoffen door verwerkers" mogen verwijderd worden uit het VLAREMA gezien deze als bijlage zijn opgenomen in het IMJV-besluit en in het VLAREMA wordt verwezen naar het IMJV-besluit

Artikel 144 (bijlage 10.7)

Het juist en correct voldoen aan de meldingsverplichtingen in verband met afvalstoffen en grondstoffen in afdeling 7.3 van het VLAREMA wordt geclassificeerd als een milieu-inbreuk

Artikel 145 (overgangsbepaling voor Vlarel, artikel 6, 4°, I)

Met het voorliggend ontwerpbesluit wordt aan de erkende technicus voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen die werkt in een centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen opgelegd dat hij vijfjaarlijks een bijscholing moet volgen en moet slagen voor het bijhorende examen. Deze bijscholing moet gevolgd worden in een erkend opleidingscentrum.

De initiële opleiding en de bijscholing en de bijhorende examens zullen inhoudelijk weinig van elkaar verschillen. Met deze bepaling worden de opleidingscentra die momenteel al erkend zijn voor het organiseren van de opleiding die leidt tot het certificaat van bekwaamheid voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen automatisch erkend voor het organiseren van de bijscholing en het uitreiken van het certificaat van bijscholing. De opleidingscentra moeten voor het organiseren van de bijscholing bijgevolg geen nieuwe erkenningsaanvraag indienen en de aanvraagprocedure doorlopen.

Artikel 146 (overgangsbepaling voor Vlarel, artikel 40/3, §2)

Er wordt in een overgangsregeling voorzien zodat er voor de erkende technici voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen die werken in een centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen voldoende tijd is om de bijscholing te volgen en te slagen voor het bijhorende examen enerzijds en voor de erkende opleidingscentra om zich op de organisatie van de bijscholing voor te bereiden anderzijds.

Artikel 147 (overgangsbepaling voor artikel 2.3.1.4)

Om de ondernemingen toe te laten de nodige informatie te verzamelen en zich in regel te stellen, wordt deze bepaling van kracht 1 jaar na publicatie in het Staatsblad.

Artikel 148 (overgangsbepaling voor art. 2.3.2.1. §1, 2° en 3°)

De totaalconcentraties aan metalen worden dwingende waarden en de vrijstelling vervalt van de uitloogbaarheid voor metalen indien totaalconcentratie lager zijn dan de waarden in bijlage V VLAREBO. Met de uitgestelde inwerkingtreding van 1 jaar krijgt de houder van de grondstofverklaring de mogelijkheid om de nodige onderzoeken (reinigbaarheid, uitloogtest) uit te voeren en kan hij ondertussen nog de grondstof als bouwstof afzetten.

Voor as van afvalverbranding en de slakken van metallurgie worden voor de metalen antimoon, molybdeen, vanadium, kobalt, seleen en tin bijkomende maximale uitloogbaarheidswaarden opgenomen in bijlage 2.3.2.B. Met de uitgestelde inwerkingtreding van 1 jaar krijgt de houder van de grondstofverklaring de mogelijkheid om de nodige onderzoeken (uitloogtest, reinigbaarheid) uit te voeren en kan hij ondertussen nog de grondstof als bouwstof afzetten.

Artikel 149 (overgangsbepaling bij artikel 2.4.2.2. 7°, f)

Om de ondernemingen toe te laten de nodige informatie te verzamelen, wordt deze bepaling van kracht 1 jaar na publicatie in het Staatsblad.

Artikel 150 (overgangsbepaling bij artikel 2.4.2.6 nieuw lid)

Om de ondernemingen toe te laten hun reeds bestaande contracten aan te passen, wordt deze bepaling van kracht 1 jaar na publicatie in het Staatsblad.

Artikel 151 (overgangsbepaling bij artikel 3.2.1.6 §2 1e lid)

Om de betrokken actoren toe te laten zich in regel te stellen en de nodige informatie te verzamelen, wordt deze bepaling van kracht 1 jaar na publicatie in het Staatsblad.

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlagen

Concordantietabel A voor omzetting van richtlijn (EU) 2019/904 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu

Artikel in richtlijn (EU) 2019/883	Artikel in voorliggend ontwerp van besluit	Artikel in Vlarema in gewijzigde vorm	Toelichting
Art. 3. 1	Art. 18, 6° en 8°	Art. 1.2.1	definitie “kunststof” en definitie van “plastic”
Art. 3 - 4, 5, 6, 7, 11 en 17 (andere definities)	Art. 18, 21°	Art. 1.2.1 §8	Definities van “vistuig”, “vistuigafval”, “in de handel brengen van kunststofhoudend vistuig”, “op de markt brengen van kunststofhoudend vistuig”, “producent van kunststofhoudend vistuig” en “havenontvangstvoorziening”
Art. 4	Art. 60	Art. 5.3.12.1	Consumptievermindering op evenementen.
Art. 8.8 eerste lid	Art. 41	Art. 3.1.1. §1, eerste lid, 9°	Invoeren van aanvaardingsplicht voor kunststofhouden vistuigafval: bij algemene bepalingen UPV
	Art. 44	Art. 3.4.14.1 §1	Invoeren van aanvaardingsplicht voor kunststofhouden vistuigafval: nieuwe onderafdeling 3.4.14 voor kunststofhoudend vistuigafval
Art. 8.8 tweede lid	Art. 44	Art. 3.4.14.2. §3	Vaststellen van een jaarlijks minimuminzamelingspercentage voor het recyclen van kunststofhoudend vistuigafval
Art. 8.8 derde lid	Art. 44	Art. 3.4.14.2. §2	Monitoren van kunststofhoudend vistuig dat in handel is gebracht + kunststofhoudend vistuigafval
Art. 8.9 eerste en tweede lid	Art. 44	Art. 3.4.14.2. §1.	Dekken van de kosten voor gescheiden inzameling kunststofhoudend vistuigafval bij havenontvangstvoorziening
Art. 10	Art. 44	Art 3.4.14.3	Bewustmakingsmaatregelen
Art. 13.1 laatste lid	Art. 44	Art. 3.4.14.2. §2	Eerste verslagperiode
Art. 17.1	Art. 44	Art. 3.4.14.1. §1.	Omzetting: uiterlijk 31 december 2024

Concordantietabel B voor omzetting van richtlijn (EU) 2019/904 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu

Artikel in voorliggend ontwerp van besluit	Artikel in Vlarema in gewijzigde vorm (* Indien niet in Vlarema, dan wordt dit apart vermeld	Artikel in Europese richtlijn 2019/883	Toelichting
Art. 18, 21°	Art. 1.2.1 §8	Art. 3 - 4, 5, 6, 7, 11 en 17 (andere definities)	Definities van “vistuig”, “vistuigafval”, “in de handel brengen van kunststofhoudend vistuig”, “op de markt brengen van kunststofhoudend vistuig”, “producent van kunststofhoudend vistuig” en “havenontvangstvoorziening”
Art. 18, 6° en 8°	Art. 1.2.1	Art. 3. 1	definitie “kunststof” en definitie van “plastic”
Art. 41	Art. 3.1.1. §1, eerste lid, 9°	Art. 8.8 eerste lid	Invoeren van aanvaardingsplicht voor kunststofhouden vistuigafval: bij algemene bepalingen UPV
Art. 44	Art. 3.4.14.1 §1	Art. 8.8 eerste lid	Invoeren van aanvaardingsplicht voor kunststofhouden vistuigafval: nieuwe onderafdeling 3.4.14 voor kunststofhoudend vistuigafval
Art. 44	Art. 3.4.14.2. §2	Art. 8.8 derde lid	Monitoren van kunststofhoudend vistuig dat in handel is gebracht + kunststofhoudend vistuigafval
Art. 44	Art. 3.4.14.2. §3	Art. 8.8 tweede lid	Vaststellen van een jaarlijks minimuminzamelingspercentage voor het recyclen van kunststofhoudend vistuigafval
Art. 44	Art. 3.4.14.2. §1.	Art. 8.9 eerste en tweede lid	Dekken van de kosten voor gescheiden inzameling kunststofhoudend vistuigafval bij havenontvangstvoorziening
Art. 44	Art 3.4.14.3	Art. 10	Bewustmakingsmaatregelen
Art. 44	Art. 3.4.14.2. §2	Art. 13.1 laatste lid	Eerste verslagperiode
Art. 44	Art. 3.4.14.1. §1.	Art. 17.1	Omzetting: uiterlijk 31 december 2024

Art. 60	Art. 5.3.12.1	Art. 4	Consumptievermindering op evenementen.